

HÊ-BƠ-RƠ, CHƯƠNG BỐN

 ...là để biết nhiều hơn về Chúa phước hạnh của chúng ta. Và đó là mục đích của—của chúng ta về sự nhóm nhau lại ở đây, là vì mục đích đó, và, bây giờ, và để cầu nguyện cho con cái đau ốm của Đức Chúa Trời. Và sáng hôm nay chúng ta đã có một—một ơn phước tuyệt vời từ lời Kinh Thánh.

² Chúng ta đang cố gắng dành, mỗi thì giờ của buổi nhóm, một phần của...Tôi đang giảng dạy trong Sách Hê-bơ-rơ, đã được, vài tuần rồi. Và bây giờ, ý Chúa, chúng ta sẽ tiếp tục vào tối thứ Tư, sau đó vào sáng Chúa nhật và tối Chúa nhật, tiếp tục, chừng nào tôi còn ở đây trong thời gian này. Không phải một loạt buổi nhóm phục hưng, mà đó là buổi nhóm phục hưng, một buổi nhóm trong những buổi tối thường lệ của chúng ta. Và vì vậy chúng ta rất, rất vui mừng có được thì giờ này để gặp gỡ với những người anh em tốt của chúng ta ở các thành phố lân cận, và chung quanh trong các Thành phố Falls ở đây. Và nếu—nếu chúng ta tình cờ hủy bỏ hay điều gì đó, đó có thể là Chúa có thể dẫn dắt chúng ta, thực sự sớm, để...có lẽ chúng ta có thể có một vài đêm, có thể, trong phòng tập thể dục hoặc ở đâu đó, sau một thời gian ngắn, nếu Chúa dường như dẫn chúng ta đi theo hướng đó, đến một nơi mà chúng ta có thể tập hợp dân sự của mình lại với nhau.

Và chúng tôi đã thấy mọi người đến, và họ rời đi, nói rằng, “Không có chỗ để—để vào.” Quả thật, đền tạm này nhỏ kinh khủng. Nó chỉ có một số lượng chỗ ngồi rất, rất hạn chế, và chúng tôi rất vui vì quý vị sẵn sàng đến và ngồi trong cái nóng đó, để nghe Lời của Chúa. Và chúng tôi cầu nguyện rằng Chúa sẽ ban phước rất dồi dào, dư dật cho quý vị và giúp đỡ quý vị.

³ Và bây giờ, tối nay, chúng ta muốn, chúng ta đang bắt đầu chương thứ 4...Bao nhiêu người đã ở đây sáng nay? Hãy giơ tay anh chị em lên. Ồ, thật tuyệt vời, hầu hết anh chị em. Và chúng ta đang, bắt đầu, chương 4 của Sách Hê-bơ-rơ. Ồ, thật là một Sách tuyệt vời! Anh chị em có thích Nó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Và đó là về việc làm cho Kinh Thánh phù hợp với Kinh Thánh.

⁴ Và Phao-lô, trước khi làm chứng về kinh nghiệm của mình, trước tiên ông phải đến Ả-rập để tìm hiểu, bằng Lời xem đó có phải là Lẽ thật không. Tôi thích điều đó. Và trong bài học sáng nay, chúng ta đã thấy, trong sự dạy dỗ sáng nay, rằng Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và Phao-lô thấy rằng cũng chính Trụ Lửa đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên, đã gặp ông trên đường đến Đa-mách. Chúng ta thấy rằng Trụ Lửa, mà đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi đồng vắng, để đến miền đất hứa, đã gặp Phao-lô trên đường đi Đa-mách, và xưng Ngài là, “Jêsus.”

⁵ Rồi chúng ta thấy Thần tính tối cao thực sự của Chúa Jêsus Christ. Toàn bộ Sách ở đây chỉ là sự mặc khải về Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đến, chúng ta thấy rằng, “Đời xưa Đức Chúa Trời đã phán với tổ phụ qua các vị tiên tri, nhiều lần nhiều cách; trong những ngày sau rốt này qua chính Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus, Ngài đã bày tỏ chính Ngài.” Và Sách từ Sáng thế ký đến Khải huyền không gì khác hơn là một sự mặc khải liên tục, không ngừng, về Đức Chúa Jêsus.

⁶ Và chúng ta thấy rằng Ngài là Đấng mà đã ở trong bụi gai cháy. Chúng ta thấy rằng Ngài là Đấng đã ở với Đức Chúa Trời trước khi sáng thế. Và chúng ta thấy rằng, trong Tân Ước, Ngài là Đức Chúa Trời và Con người, hợp nhất. Và rồi khi Ngài rời khỏi Tân Ước, để lên Thiên đàng, Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta trở về cùng Đức Chúa Trời.”

⁷ Và rồi khi Phao-lô gặp Ngài, Ngài cũng ở trong hình dạng mà Ngài đã có như khi Ngài dẫn dắt Y-sơ-ra-ên, một Trụ Lửa. Và Phao-lô đã nhìn thẳng vào mặt Ngài, khi ông chưa được cải đạo, và điều đó khiến ông gặp vấn đề về thị lực cho đến cuối đời của mình. Ông đã bị mù, và trong vài ngày ông không thể nhìn thấy gì cả. Ông phải được dẫn đến một con đường có tên là Ngay Thẳng.

⁸ Và Đức Chúa Trời có một vị tiên tri ở đó mà Ngài đã nói chuyện với, tên là A-na-nia, đã đến đó, bởi một khải tượng, và đặt tay trên Phao-lô, và nói, “Hỡi Anh Sau-lơ, hãy nhận lấy thị lực của anh.”

9 Và sau đó, chúng ta thấy, rằng cùng một Đức Thánh Linh đó, cùng một Chúa Jêsus đó, đã đến với Phi-e-rơ dưới hình dạng của một Ánh Sáng và giải cứu ông ra khỏi tù.

10 Và chúng ta thấy rằng cũng chính Chúa Jêsus đó, trong những ngày này, vẫn ở trong Trụ Lửa (Ánh Sáng) đó đang dẫn dắt dân sự Ngài (Hội thánh của Ngài), đang thi hành điều tương tự, ban cho các khả tượng; đến và đặt tay lên dân sự, bởi một khả tượng. Chúa Jêsus, Đấng đã đến thăm tôi vào sáng Chúa nhật tuần trước tại nhà, và đã nói, “Có một người đàn ông đang đến, mái tóc đen, bạc. Ông ấy là người Hy Lạp. Vợ ông ở tuổi trung niên, và sẽ khóc tại bàn thờ.”

11 Một vài người đã nói về nó, và biết nó đang xảy ra. Ông ấy không chỉ bị liệt, mà dây—dây thần kinh thẳng bằng trong đầu ông cũng bị chết. Ông thậm chí không thể kiểm soát đôi chân của mình cũng như tay của mình. Và ông đã bị mù. Và để chứng minh điều đó gấp đôi: Trước tiên, tôi mời một cô gái trẻ đến được cầu nguyện cho, rồi quay lại và mời Anh Thom đến để cầu nguyện. Và chúng tôi, ngồi ở đó, xem điều đó diễn ra. Và sau đó tôi đi xuống để cầu nguyện cho người bệnh, và đi trở lên. Và bà ấy đến, thật chính xác như trong sự hiện thấy, và nắm lấy cánh tay tôi và bắt đầu khóc, và nói Bác sĩ Ackerman đã gửi họ đến đây. Bác sĩ Ackerman là một người anh em thân thiết của tôi, người Công giáo. Con trai của ông là một linh mục tại tu viện ở—ở Saint Meinrad, và ở dưới Indiana. Và người đàn ông này đến từ Jasper. Và Chúa đã chữa lành cho ông, đưa ông ra khỏi chiếc ghế đó. Ông đã đứng dậy và bước đi. Ông có thể nhìn thấy rõ như bất cứ ai khác. Và bước ra khỏi tòa nhà, bình thường và khỏe mạnh. Tất cả là bởi một sự hiện thấy!

12 “Anh Sau-lơ, Chúa Jêsus đấng đã hiện ra với anh trên đường, đã sai tôi đến để đặt tay trên anh, hầu cho anh được nhìn thấy và được đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Tuyệt vời.

13 “Thế thì chúng ta thấy rằng, vì chúng ta có được sự cứu rỗi lớn dường này, chúng ta không nên...Chúng ta không thể thoát khỏi sự trừng phạt và cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, nếu chúng ta trễ nãi một sự cứu rỗi lớn dường ấy.”

14 Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu đọc, tối nay, ra từ, và, bắt đầu chương 4 của Sách Hê-bơ-rơ. Nếu người nào muốn tiếp tục theo dõi, chúng tôi có một số quyển Kinh Thánh ở đây. Nếu họ muốn có một cuốn, thì, một trong những người giữ trật tự sẽ mang nó đến cho quý vị, quý vị chỉ cần giơ tay lên, những—những quyển Kinh Thánh này. Nếu một trong các anh em nào ở đây sẽ lấy... Tôi tin là, có hai cuốn Kinh Thánh đang đặt ở đó.

15 Và bây giờ chúng ta sẽ đi nhanh, vì chúng ta sẽ có lễ tiệc thánh sau một lúc. Và nơi chúng ta dừng lại tối nay, tối thứ Tư chúng ta bắt đầu trở lại. Bây giờ, tôi tin rằng, sáng nay trong phần đọc của chúng ta, chúng ta đã bắt đầu đọc ở câu thứ 15.

16 Ai đó, có lẽ không biết rằng tôi đang đeo kính, để đọc. Tôi đang già đi. Và tôi vẫn có thể đọc, nhưng tôi không thể đọc nhanh, đặc biệt là khi tôi có được bản in tốt ở đây, chữ in nhỏ.

17 Và tôi đã đi kiểm tra mắt, để xem liệu tôi có thực sự bị mất thị lực hay không. Mắt tôi mười trên mười. Ông ấy nói, “Nhưng anh đã hơn bốn mươi, anh à.” Ông ấy bắt tôi đọc cái gì đó, nói, “Bắt đầu đọc cái đó.” Tôi đọc nó. Và tôi để càng gần, tôi đọc càng chậm. Và đến khoảng cách như thế này, tôi dừng lại. Lúc đó ông ấy đưa ra là mười trên mười, tôi có thể đọc ở bất cứ nơi nào. Nhưng ông ấy nói, “Vấn đề là, khi anh qua tuổi bốn mươi, nhãn cầu giãn ra.”

18 Bây giờ, tôi có thể nheo mắt và đọc thật gần ở khoảng cách đó, nhưng các anh em phải nheo mắt. Vậy, ông ấy đã làm cho tôi một cặp kính. Tôi có thể nhìn thấy, ở bất cứ đâu, khi nó ở rất gần tôi. Bây giờ, khi ở xa tôi, tôi không thể nhìn thấy gì với những thứ này. Nhưng tôi đã đọc chúng, đọc nó khi đeo kính.

19 Vậy thì, sáng nay, chúng ta đã có phần cuối cùng của chương 3 sách Hê-bơ-rơ. Và, ồ, thật chúng ta tìm thấy những phần cốt lõi phong phú. Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi muốn đọc lại, để chúng ta có bối cảnh lúc này. Không phải để nói về nó, nhưng chỉ để tóm tắt lại một chút.

Trong khi còn nói rằng, Ngày nay nếu các người...nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng như lúc nổi loạn.

Vì một số, họ, họ là kẻ nghe Lời, khi họ đã nghe Lời, rồi nổi loạn: há chẳng phải tất cả những người nhờ Môi-se dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô sao.

20 Bây giờ, trong điều đó, sáng nay, chúng ta thấy rằng Ngài phán, “Bây giờ đừng cứng lòng các ngươi, như trong những ngày nổi loạn.” Đó là khi họ chọc giận cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã ban cho họ Môi-se, tiên tri của Ngài, và một dấu hiệu đã ở cùng Môi-se. Bao nhiêu người, trong lớp học tối nay, biết dấu hiệu đó là gì? Trụ Lửa, Hê-bơ-rơ 13.

21 Bây giờ, chúng tôi không biết hội chúng có nhìn thấy dấu hiệu đó hay không. Nhưng Môi-se đã thấy Nó, vì lần đầu tiên Môi-se gặp Ngài ở trong một bụi cây đang cháy. Ngài là Lửa. Và dân Y-sơ-ra-ên vâng lời Môi-se, và rời khỏi Ai Cập. Và chúng ta thấy rằng, ngay sau khi họ ra khỏi Ai Cập, Đức Chúa Trời, đã dẫn họ vào ngay cái bẫy. Ở đó, quân đội của Pha-ra-ôn phía sau họ, Biển Đỏ ở hai bên, và Đức Chúa Trời đã thử thách họ; và họ đã sợ hãi. Và điều đó đã chọc giận Chúa. Ngài phán, “Cớ sao các ngươi kêu khóc với Ta?” Phán, “Cứ nói và đi tới.” Tôi thích điều đó.

22 Vậy, họ đi theo Môi-se, cũng như Môi-se đi theo Trụ Lửa và Đám Mây, và họ đang trên đường đến đất hứa. Một bức tranh rất đẹp về Hội Thánh, tối nay, đang trên đường đến Đất hứa, được dẫn dắt bởi cùng một Thánh Linh, cùng những dấu kỳ và phép lạ như Đức Chúa Trời đã nói về.

23 Bây giờ để ý. Thế rồi, họ đến đồng vắng Sin. Dòng—dòng nước “cay đắng,” *Ma-ra*. Tại sao Đức Chúa Trời dẫn họ đến dòng nước đắng? Giống như Ngài sẽ dẫn họ đến nguồn nước lạnh. Nhưng Ngài đã dẫn họ đến dòng nước cay đắng để Ngài có thể thử thách đức tin của họ. Ngài thích làm điều đó. Ngài thích để những khổ nạn ập đến với anh em, để Ngài có thể tỏ cho anh em thấy tình yêu của Ngài và quyền năng của Ngài. Vậy thì làm sao nhiều người, ngày nay, không tin vào việc làm phép lạ của Đức Chúa Trời, khi hoạn nạn đến, họ lại bỏ cuộc và ra đi? Nhưng chúng ta tin rằng “Đức Chúa Trời làm những phép lạ.” Ngài không thể...Đức Chúa Trời có...

24 Lắng nghe điều này. Nếu Đức Chúa Trời không hành động như vậy, khi những hoàn cảnh tương tự dấy lên, thì Đức Chúa

Trời chịu trách nhiệm phần nào đối với dân sự Ngài. Quyền tể trị của Đức Chúa Trời đòi hỏi Ngài phải làm việc trong mọi trường hợp như Ngài đã làm trường hợp lần đầu tiên, nếu không thì Ngài đã sai khi Ngài hành động trong trường hợp đầu tiên. Nếu Đức Chúa Trời không hành động giống như cách Ngài đã làm lần đầu tiên, nếu Ngài hành động khác ở trường hợp thứ hai, thì Ngài đã hành động sai khi Ngài làm lần đầu tiên. Nếu Đức Chúa Trời chữa lành người bệnh trong Cựu Ước, thì Ngài phải làm điều đó trong Tân Ước và ngày nay, hoặc Ngài đã làm sai khi chữa lành họ lúc bấy giờ. Ngài phải hành động giống nhau, mọi lúc. Và Ngài sẽ làm điều đó, khi cùng một đức tin đáp ứng điều kiện. Lỗi là ở chúng ta, không phải ở Đức Chúa Trời. Vì chúng ta thấy Ngài làm việc trong một số, và nhiều phép lạ vĩ đại, phi thường. Chúng ta biết điều đó. Người phê bình không thể nói, “Điều đó không phải vậy.” Vì chúng ta thấy Nó chứng minh điều đó, và nó đấy.

²⁵ Người ta thường nói, “Hãy tỏ cho tôi thấy một phép lạ.” Họ không còn có thể nói điều đó nữa. Khoa học không thể nói điều đó nữa. Chúng ta có thể hoàn toàn chứng minh điều đó với thế giới khoa học. Và thế giới khoa học đã làm chứng rằng một Đấng siêu nhiên, trong hình dạng của một Trụ Lửa, ở với chúng ta. Đây là hình ảnh của Ngài, ngay đây, và một tấm được treo ở Washington, DC, tối nay. Đó là cùng một Đấng Christ.

²⁶ Do đó, như một thời gian, các anh em đang hầu việc thường nói với tôi, “Ồ, Anh Branham, đó là ma quỷ. Đừng bị lừa với điều đó.” Điều đó đã làm tôi hoảng sợ.

²⁷ Và tôi không muốn rao giảng nó cho đến khi Đức Chúa Trời đến và bày tỏ nó, rằng, “Ngài là Chúa Jêsus không hề thay đổi, Đấng không hề thay đổi.”Ồ, thế thì hãy thử để lấy đi điều đó ra khỏi tôi? Không thể làm điều đó được. Vì, đó là lời Kinh Thánh. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Nó không phải chỉ là một kinh nghiệm không có cơ sở. Đó là một kinh nghiệm được hỗ trợ bởi Lời của Đức Chúa Trời và bởi lời hứa phước hạnh Đời đời của Đức Chúa Trời.

²⁸ Bây giờ, thế thì, chúng ta chú ý ở đây, điều Ngài đã nói.

Vì một số người, khi họ đã nghe, thì nổi loạn:...

Chắc chắn. Họ trở nên mệt mỏi, mỗi lần họ thấy mình phải đối mặt với một tình huống khó khăn. Rồi họ đã làm gì? Họ tức giận, và nản lòng, và muốn quay lại, và, “Tại sao *điều này* lại xảy ra với tôi?”

²⁹ Điều lạ lùng là, sáng nay, sau khi tôi rao giảng hết sức điều này, có nhiều người bước đến bàn thờ và thắc mắc Điều đó, “Tại sao *điều này* lại đến với tôi?” Anh em thấy Nó được hiểu như thế nào? Nó đi qua đỉnh đầu mọi người. Thật con người, vẫn vậy.

³⁰ Chúa Jêsus phán, “Các ngươi có mắt, nhưng không thể thấy.” Ngài đã phán điều đó với các môn đồ.

³¹ Họ nói, “Này, bây giờ Ngài nói một cách rõ ràng. Bây giờ chúng tôi tin. Không ai cần phải nói với Ngài bất cứ điều gì, bởi vì Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó cho Ngài.”

³² Ngài phán, “Bây giờ các ngươi có tin không, sau tất cả thời gian này?” Hiểu không?

³³ Anh em không được thắc mắc bất cứ điều gì, đối với Đức Chúa Trời. “Vì các bước chân của người công bình được Chúa định liệu.” Và mỗi thử thách được đặt trên anh em, để chứng minh anh em. Và Kinh Thánh nói, “Chúng quý hơn vàng đối với anh em.” Vì vậy nếu Đức Chúa Trời cho phép một số phiền não nhỏ đến với anh em, hãy nhớ rằng, đó là để sửa trị anh em. “Mọi người con đến với Đức Chúa Trời trước hết phải được Đức Chúa Trời uốn nắn, và thử thách, được rèn luyện.” Không có ngoại lệ. “Mọi người con mà đến.” Và những phiền não này được thực hiện, chúng được đưa đến, để xem anh em sẽ có thái độ như thế nào. Hiểu không? Đó là Đức Chúa Trời, trên mảnh đất thử nghiệm này. Trái đất không là gì khác hơn là, là bãi thử nghiệm, và là nơi mà Ngài tìm cách chứng tỏ anh em.

³⁴ Bây giờ hãy lắng nghe, khi chúng ta tiếp tục. Và tôi muốn lấy phần cuối cùng của nó.

Và Ngài đã thề với ai rằng họ sẽ không được vào sự yên nghỉ của Ngài,...

Bây giờ, đó là chỗ chúng ta đang đến, tối nay.

...vào sự yên nghỉ của Ngài, há chẳng phải với những người không tin sao?

Vậy chúng ta thấy rằng họ không thể vào đó được... vì có sự không tin.

³⁵ Vậy thì, tội lỗi là gì? Sự không tin. Đức Chúa Trời đã đến với họ, trong một Trụ Lửa; đã sai tiên tri Ngài, và xức dầu cho người, ban cho người những dấu lạ để làm trước dân sự. Và rồi Trụ Lửa, bởi tiên tri, đã dẫn họ ra. Mọi tình huống họ đối mặt với, họ bắt đầu lằm bằm và chỉ ra từng lỗi nhỏ mà họ tìm thấy ở Mô-i-se, bắt đầu cãi vã và nói nhảm chống lại ông. Và Đức Chúa Trời không vui lòng, vì Ngài phán, “Họ đang phạm tội.”

³⁶ Đáng lẽ họ nên lắng nghe. Nhưng, thay vào đó, họ đã lắng nghe lý lẽ, “Làm thế nào có thể là điều đó được? Làm thế nào có thể là những điều này được?” Nếu Ngài là Đức Chúa Trời, thì mọi sự đều có thể được. Và Ngài sẽ làm cho mọi sự hiệp lại có ích cho những ai yêu mến Ngài.

³⁷ Bây giờ chúng ta sẽ đi vào sự học hỏi quan trọng ở đây, đó là, về sự “Yên nghỉ,” ngày *sa-bát*. Vậy thì, họ là những kẻ hành hương trong cuộc hành trình của họ. Hiểu không? Họ đã ở dưới xứ Ai Cập, bốn trăm năm, và dưới ách nô lệ. Và bây giờ họ đang được mang ra bởi các phép lạ của Đức Chúa Trời, theo như lời hứa Ngài. Và họ trên con đường đến miền đất hứa. Và ở đây Ánh sáng siêu nhiên xuất hiện, ở giữa họ, và bắt đầu dẫn đường họ.

³⁸ Bây giờ, người nào đó nói, “Này, nhìn đây, Mô-i-se này là ai? Ai lập ông lên cai quản chúng tôi? Ông chẳng phải là một người trong chúng tôi sao? Ai đưa ông xuống đây để làm chủ chúng tôi? Ông nghĩ ông biết nhiều hơn mục sư của chúng tôi à? Ông nghĩ ông biết nhiều hơn linh mục à? Ông nghĩ ông là—ông là người thông minh hơn những người mộ đạo chúng tôi, của thời đại này sao?” Điều đó chẳng có liên hệ gì với nó.

Chính là Đức Chúa Trời, trong Trụ Lửa, xác nhận rằng Ngài đã hành động. Ai thông minh và ai không thông minh không có gì quan trọng. Điều cần thiết là làm theo những gì Đức Chúa Trời đã đặt trước họ.

³⁹ Ồ, về mặt thể chất, Mô-i-se, đã làm một điều ngu dại khi ông cố gắng giải cứu dân sự bằng Lời Đức Chúa Trời, đưa một nhóm người vào đồng vắng. Khi ông đã có...Ồ, ông là người thừa kế tất

cả mọi sự họ có. Ông đã có mọi quân đội ở đó, trên cả thế giới, bị đánh bại. Và ông ở đấy, một vị tướng quân tài ba. Và bước tiếp theo, ông sẽ trở thành vua, Pha-ra-ôn của Ai Cập. Tại sao, ông chỉ cần bước lên ngai vàng, và nói, “Được rồi, hỡi dân sự, hãy về nhà các người.” Điều đó được giải quyết; ông là Pha-ra-ôn. Nhưng Môi-se...

⁴⁰ Ô, đây này. Môi-se, bởi *đức tin*, đã nhìn thấy lời hứa của Đức Chúa Trời. Và Thiên sứ của Chúa đến với ông, và ông đã biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời, trong năm phút ở trong sự Hiện diện của Thiên sứ đó, hơn là ông đã học trong bốn mươi năm với các giáo sư của Ai Cập. Ông đã biết đó là Ngài. Ông đã thấy điều siêu nhiên được thực hiện.

⁴¹ Ngài phán, “Ta sẽ ở cùng người, hỡi Môi-se. Ta sẽ đi trước người.” Và họ hiểu. Và Ngài ban cho ông những dấu lạ để thực hiện.

⁴² Bấy giờ, họ trên đường đi đến xứ yên nghỉ. Đức Chúa Trời đã cho họ một nơi yên nghỉ, nơi mà họ sẽ không phải bị...những người đốc công cai quản họ, đốc thúc họ, khiến họ làm các việc.

⁴³ Thật là một bức tranh đẹp đẽ ngày hôm nay, khi chúng ta nhìn xem Hội thánh và thấy Hội thánh trong tình trạng của nó, mọi người mà được sanh ra trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời coi thường thế gian. “Và nếu anh em yêu mến thế gian hay những sự thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.” Đó là điều Kinh Thánh đã nói. Và người lữ khách thật sự, trên đường đi của mình, thực sự ghét những thứ thuộc về thế gian. Người đó ghét nhìn thấy đàn ông uống rượu. Người ấy ghét nhìn thấy đàn ông hút thuốc. Người ấy ghét nhìn thấy những người nữ trên đường phố, mặc những bộ quần áo nhỏ bé không đứng đắn. Người ấy ghét nhìn thấy trò lừa đảo và những người đánh bài.

⁴⁴ Và ngày hôm qua, trong khi Anh Tony...hay Anh Wood và tôi đang băng qua đường, cùng vài người nữa, một số trong những người đàn ông...Có một cô gái trẻ ở Louisville, đang đi bộ xuống phố, một phụ nữ nhỏ nhắn dễ thương, mặc bộ quần áo kinh khủng; chỉ ở trên hông một chút, và có một dải ruy băng nhỏ buộc ở hông cô ấy, ở mỗi bên, và một mảnh vải tròn nhỏ xíu ở

phía trước cô, và buộc phía sau bằng một sợi dây. Đang đi bộ xuống phố, thật kinh khủng, và mọi người đàn ông trên phố đều nhìn cô ấy. Tôi nói, “Cô ấy không nhận ra rằng cô ấy phạm tội, trước mặt Đức Chúa Trời, vì đã phạm tội tà dâm với tất cả những người đàn ông nhìn cô ấy theo cách đó. Và vào ngày phán xét cô ấy sẽ phải trả lời vì đã phạm tội tà dâm với những người đàn ông đó.”

45 Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn, thì đã phạm tội tà dâm với người rồi.” Đúng thế.

46 Vì vậy, anh em thấy, Anh Wood nói với tôi, “Anh nghĩ điều đó là do đâu, Anh Branham?”

47 Tôi nói, “Đó là trí tuệ chậm phát triển hoặc bị quỷ ám.” Đó là hai điều duy nhất để làm điều đó. Một người phụ nữ trong sáng, đáng kính không mặc những thứ đó; trừ khi cô ta bị quỷ ám. Đó chính xác là Lẽ thật.

48 Vậy thì, một người hành hương trên đường đến Thiên đàng, người đó sống trong một bầu khí quyển khác hẳn. Anh em không phải lo lắng về người đó đang nhìn cô ta. Người đó quay đầu đi nếu người đó có Đức Chúa Trời trong lòng mình, vì người đang sống trong bầu không khí cách xa những thứ đó hàng triệu dặm. Đúng thế. Anh em không muốn phạm tội vì thứ đó, ở sự phán xét. Vì thế người ấy quay đầu bỏ đi và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót người nữ đó,” và tiếp tục bước đi. Chúng ta đang ở trên cuộc hành trình. Chúng ta đang trên đường tới Xứ Ca-na-an. Chúng ta trên đường đến Nơi Yên nghỉ phước hạnh và Đồi đồi mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Và trong cuộc hành trình, chúng ta bị cám dỗ. Chúng ta bị cám dỗ về mọi thứ, nhưng tuy nhiên bị cám dỗ mà không phạm tội.

49 Bây giờ để ý, khi chúng ta đi đến chương thứ 4, “Vậy thì hãy lo sợ.”

Vậy thì hãy lo sợ, kẻ, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ của Ngài,...

50 Tôi muốn anh chị em nhớ, rằng, trừ phi chúng ta tìm thấy, trừ phi Đức Chúa Trời đã bầy tỏ điều đó cho chúng ta! Cho dù chúng ta đi nhà thờ nhiều thế nào đi nữa, điều đó chẳng có gì liên quan

với nó. Đức Chúa Trời phải đến bằng sự bày tỏ và bày tỏ chính Ngài với chúng ta, để lấy đi những thứ thuộc về thế gian ra. “Vậy thì, trong lúc còn nói rằng, ‘Ngày nay nếu các người...’”

51 Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu chương—chương thứ 4.

Vậy thì hãy lo sợ, kẻo, đang khi còn có lời hứa để vào sự yên nghỉ của Ngài,...

52 Bây giờ nên nhớ, khi họ trên đường đến nơi Yên nghỉ, Trụ Lửa đã dẫn đường họ. Bây giờ chúng ta muốn tìm thấy, “Sự Yên nghỉ này là gì?”

Chúng ta hãy...lo sợ, kẻo, đang khi còn có lời hứa để vào sự yên nghỉ của Ngài, (hãy xem), có ai trong anh em sẽ bị trừ ra chẳng.

53 Vậy thì, đây là lời hứa. Đây là điều mà chúng ta phải lo sợ: nếu không có lời hứa để lại cho chúng ta. Nhưng có một lời hứa! Và thế thì, việc tiếp theo, không bị trừ ra.

54 Bây giờ, ý tưởng là, nếu chúng ta trên đường đi đến sự Yên nghỉ, thì sự Yên nghỉ là gì? Nó ở đâu? Có phải là gia nhập giáo hội chẳng? Là chịu phép báp-têm trong cách nào đó chẳng? Là trở nên một thành viên của một giáo hội lớn nhất trong thành phố chẳng? Mặc đồ đẹp hơn chẳng? Có học vấn chẳng? Là tiền bạc, để chúng ta có thể bỏ công việc và chỉ nằm xuống, nghỉ ngơi phần còn lại của đời sống mình, như chúng ta gọi thế chẳng? Không phải thế.

55 Hãy lắng nghe những gì Kinh Thánh nói nó là gì, và cách chúng ta có được nó.

Vậy thì chúng ta hãy lo sợ, kẻo, đang khi còn có lời hứa để vào sự yên nghỉ của Ngài, trong anh em có ai sẽ dường như bị trừ ra chẳng.

Vì tin lành này đã được rao truyền cho chúng ta (thời đó), cũng như cho họ:...

Tin lành là gì? Tin tốt lành. Tin tốt lành đã đến với họ ở xứ Ai Cập, rằng, “Đức Chúa Trời đã sai đến một đấng giải cứu, và Ngài sẽ mang chúng ta ra và đem chúng ta đến miền đất hứa.”

56 Tin tốt lành cho chúng ta bây giờ, rằng, “Đức Chúa Trời đã sai đến một Đấng Giải Cứu, Đức Thánh Linh, và chúng ta trên đường đi đến miền Đất hứa.” Bây giờ người ta đã biến nó thành những tín điều và giáo phái, nhưng Đức Chúa Trời vẫn y nguyên, rằng, *Sự Yên Nghỉ* của chúng ta là “Đức Thánh Linh.”

57 Để ý.

...tin lành này đã được rao truyền...cho họ cũng như cho chúng ta: nhưng lời đã rao truyền không ích chi cho họ hết, sự...

Nên nhớ:

...lời đã rao truyền không ích chi cho họ hết, vì trong khi nghe họ chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình.

58 Ô, thưa anh em, xin cho tôi ngừng lại ở đây một chút. Cho dù Lời được giảng nhiều thế nào đi nữa, anh em thích cách Nó được giảng thế nào đi nữa; trừ khi chính anh em là kẻ dự phần của Điều đó, Nó sẽ không có ích cho anh em chút nào.

...bởi trong khi nghe họ chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình.

59 Họ đã thấy những phép lạ của Môi-se. Họ nói, “Điều đó khá tốt.” Và họ đi qua. Họ, họ đã thấy ông thực hiện những phép lạ. Và có lẽ, họ đã thấy Trụ Lửa, hay họ đã nghe nói về Nó. “Ồ, điều đó được lắm.”

60 Nhưng nó đã không được nhận lấy với đức tin cá nhân. Vì ngay khi họ đến đồng vắng, họ (mọi người) đều bắt đầu lăm bằm. Và Đức Chúa Trời phán rằng, “Bởi vì họ nghi ngờ, đó là tội lỗi.” Đừng nghi ngờ điều gì cả. Hãy tin. Đừng nghi ngờ, dù hoàn cảnh khó khăn đến đâu, hãy tin Điều đó.

61 Vậy họ bắt đầu lăm bằm, và Đức Chúa Trời đã phá đổ họ. Và rồi Ngài đã thề, trong cơn giận dữ của Ngài, rằng, “Họ sẽ không bao giờ vào được Sự Yên nghỉ của Ngài.” Và Kinh Thánh đã nói ở đây, tôi tin Đó là trong chương—chương thứ 3, rằng, “Xác chết của họ ngã xuống trong đồng vắng.”

62 Chương thứ 3 và câu thứ 17.

Nhưng Ngài đã giận ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận những kẻ phạm tội, mà thầy họ ngã trong đồng vắng sao?

63 Và trong số tất cả những người ra khỏi Ai Cập, chỉ có hai người được đi vào đất hứa. Trong cả thế giới tiền đại hồng thủy, trong những ngày quá khứ, tám linh hồn đã được cứu, từ trong hàng tỷ người. “Cửa thì hẹp và đường thì chật, và nhưng sẽ có ít người sẽ tìm thấy nó.”

64 Một số người nói, “Thế thì, Anh Branham, còn tất cả hàng nghìn người này mà Kinh Thánh nói sẽ xuất hiện ở đó không?”

Hãy nhớ bao nhiêu người đã chết trong mỗi thế hệ, là những Cơ-đốc nhân, trải qua thời đại của họ. Tất cả họ sẽ được phục sinh. Điều đó tạo nên Thân thể. Anh em mong đợi có một trăm tỷ người trong nước Mỹ này, ra khỏi, hoặc nơi nào khác, của thế giới này ngày nay. Có thể không có được năm mươi. Nhưng Hội thánh vĩ đại được cứu chuộc đang nằm trong cát bụi, chờ đợi. Họ là những viên ngọc của Đức Chúa Trời đang yên nghỉ trong cát bụi. Nhưng linh hồn của họ ở dưới bàn thờ Đức Chúa Trời. Chúng không ở trong tình trạng thích hợp của họ. Chắc chắn là, họ đang ở trong một thân thể, nhưng đó là một thân thể thuộc linh. Và họ kêu lên với Đức Chúa Trời, “Cho đến chừng nào?” Họ có thể nhìn thấy nhau, nhưng họ không thể bắt tay nhau, trong loại thân thể đó.

65 Nếu anh em gặp mẹ của anh em ở miền Vinh hiển tối nay, nếu anh em sẽ đi, anh em không thể bắt tay bà vì bà không có loại bàn tay đó. Anh em không thể cảm thấy nó như anh em sẽ cảm thấy bây giờ. Bởi vì, năm giác quan được đặt trong thân thể này, có thể điều khiển nó. Sự hiện diện của bà sẽ được cảm nhận trong một bầu khí quyển khác.

66 Điều đó giống như chồng và vợ. Ở trên Thiên đàng, sẽ không cưới, hay gả. Tại sao? Bởi vì có một loại tình yêu khác ở đó. Không có ham muốn tình dục. Tất cả những thứ đó đã qua đi. Anh em được thanh tẩy và trong sạch.

Nhưng anh em chưa bao giờ sống trong trạng thái đó, cho nên anh em không được tạo ra để sống trong trạng thái đó. Anh

em chỉ đang đợi ở đó. Nhưng anh em đang khao khát được trở lại nơi đã được tạo dựng một người nam và một người nữ, và ở đó Đức Chúa Trời sẽ làm sống lại thân thể này lên khỏi bụi đất và làm vinh hiển nó. Rồi các anh em sẽ có thể nhìn, nếm, cảm thấy, ngửi và nghe, và cọ xát với nhau. Chúng ta sẽ không bao giờ biết...

Chúng ta có thể không bao giờ vui hưởng đời sống của Thiên sứ. Chúng ta không được dựng nên là những Thiên sứ. Đức Chúa Trời đã tạo dựng các Thiên sứ. Nhưng Ngài đã dựng nên anh chị em và tôi, những người nam và người nữ. Đó là trạng thái chúng ta sẽ ở trong, mãi mãi, ở sự Tái lâm phước hạnh của Ngài.

67 Bây giờ, thấy cách họ đã ngã chết, bởi vì họ đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển. Đức Chúa Trời đã cho họ thấy Trụ Lửa. Ngài cho họ thấy những dấu kỳ và phép lạ. Ngài đã dẫn dắt họ đi ra. Ngài đã mang họ vào sự cám dỗ, để thử thách và chứng minh họ.

68 Bây giờ, anh em không gặp nhiều cám dỗ sao? Đừng phàn nàn về chúng. Hãy vui mừng. Đức Chúa Trời ở cùng anh em. Ngài đang tìm cách thử lòng tin của anh em. Nhìn xem Gióp trong Cựu Ước, khi Ngài phán, “Người có để ý Gióp tôi tớ của Ta, một người công chính, một người trọn vẹn không? Không có ai giống như người trên trái đất.”

69 “Ồ,” hần nói, “tất nhiên, Ngài đã bảo vệ người: người không có nan đề gì, không có lo lắng nào. Người không gặp khó khăn về tài chính, mọi thứ đều tốt. Người không có bệnh tật nào, đau đớn nào. Hãy giao người cho tôi. Tôi sẽ khiến người nguyên rửa Ngài, vào mặt Ngài.”

70 Ngài phán, “Người ở trong tay người, nhưng người đừng lấy đi mạng sống của người.”

71 Ô! Hần đã làm mọi cách trừ việc lấy đi mạng sống của người, nhưng hần không thể lay chuyển được Gióp. Gióp biết ông đứng vững trên Lời. Đúng thế. Và tất cả những con quỷ trong địa ngục đều không thể lay chuyển được người, vì người biết mình đã dâng của lễ đó. Người rất công bình. Và họ buộc tội người, họ nói, “Ông đã phạm tội, Gióp, và Đức Chúa Trời đang trừng phạt ông.”

Ông biết rằng Đức Chúa Trời đã không...rằng ông đã không phạm tội trước mặt Đức Chúa Trời. Ông biết ông công bình. Không phải vì ông là một người tốt, mà vì ông đang chấp nhận của lễ thiêu thay cho ông.

⁷² Và, tối nay, chúng ta biết rằng cuộc đời của ông đã chứng thực ông là người công bình. Và khi anh em...Không cố về nhà Vinh hiển bởi vì anh em cố gắng giúp đỡ người lân cận; điều đó tốt. Cũng không phải nhờ anh em gia nhập giáo hội; điều đó tốt. Nhưng anh em đến nhà Vinh hiển nhờ chấp nhận sự công bình của Chúa Jêsus Christ, không có gì mà tự anh em đã làm.

⁷³ Bây giờ, chúng ta hãy đọc tiếp.

Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta,...(câu thứ 2)...cũng như cho họ: nhưng lời đã giảng cho họ nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe họ chẳng lấy đức tin tiếp nhận lời đó.

Đức tin đã không ở trong họ trong khi nghe Lời đó.

⁷⁴ Cứ suy nghĩ đi, ngày nay, trong chức vụ nhỏ bé, khiêm nhường mà Chúa đã ban cho tôi, sẽ có bốn mươi triệu người Mỹ được cứu, tối nay. Anh em có biết họ nói gì không? “Ồ, đó là thần giao cách cảm. Anh ấy đọc được suy nghĩ của mọi người. Không có chuyện như thế!Ồ, anh ấy không thuộc về giáo hội của chúng ta.” Hiểu không? Nó không phải là...cho dù anh em có đặt nó trên Lời và chứng minh rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời cách nào đi nữa, đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, khoa học chứng minh Nó là thật bao nhiêu đi nữa, họ vẫn không thể tin được. Kinh Thánh nói rằng họ không thể.

⁷⁵ Anh em nói, “Thế thì việc rao giảng Nó có ích gì?” Đức Chúa Trời phải có một nhân chứng, để kết án họ, vào Ngày đó. Lời đã được rao giảng và chứng minh giữa họ, và họ vẫn lơ đãng bỏ đi. Không có gì còn lại ngoài sự phán xét. Đức Chúa Trời không thể—không thể phán xét một dân tộc một cách công bình mà không có lòng thương xót trước khi nó bị phán xét. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài không thể làm điều đó.

⁷⁶ Bây giờ chúng ta nói gì?

Về phần chúng ta là kẻ...đã tin thì cũng đã vào trong sự yên nghỉ, như Ngài đã phán rằng, Đây là lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ, chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta: dầu vậy, các công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế.

Vì có chỗ nào đó Ngài đã phán về—về ngày thứ bảy như thế này,...

77 Bây giờ, tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của mọi người, chống lại niềm tin của họ. Đó không phải là mục đích của tôi. Trên các cánh đồng truyền giáo, tôi chỉ giảng những sự dạy dỗ chính thống, phúc âm vĩ đại, thông thường. Nhưng trong đền tạm ở đây giữa các con cái tôi, tôi cảm thấy rằng tôi có quyền giảng những gì tôi nghĩ là sự Dạy dỗ và Lễ thật. Hiểu không? Tôi nghĩ rằng điều đó là đúng.

78 Bây giờ, tôi có hàng ngàn bạn bè tốt là tín đồ giữ ngày Sa-bát, những người là những tín đồ Cơ-đốc Phục lâm. Một số người anh em thân yêu nhất mà tôi có, một số người trong họ là những tín đồ Cơ đốc Phục lâm.

Mặc dù, phong trào lớn này, được gọi, là—là *Tiếng của Lời Tiên Tri*, họ phản đối tôi mạnh mẽ. Họ nói rằng tôi đã tuyên bố từ bục giảng này, và nói, “Tôi là Đức Chúa Trời. Và rằng—và rằng Ánh sáng này đã đi theo tôi là một Thiên sứ, và tôi là Đức Chúa Trời. Và tôi đến với thế gian để làm những điều vĩ đại, để chứng minh cho mọi người thấy rằng tôi là Đức Chúa Trời.” Vậy thì, đó là những gì mà *Tiếng của Lời Tiên Tri* đã nói về tôi, ở California. Và những người từng nói điều đó, anh em biết đấy, đã nói điều gì đó, không đúng vậy.

79 Nhưng trước tiên, không muốn chống lại giáo hội Cơ-đốc Phục lâm hoặc bất kỳ giáo hội nào khác ủng hộ việc tuân thủ ngày Sa-bát, nhưng chỉ vì có Phúc âm. Chúng ta, cũng sẽ đến, về Ngũ Tuần, trong vài phút nữa. Vâng. Đúng. Về Báp-tít, chúng ta sẽ đi đến vấn đề đó và cho thấy rằng Đức Chúa Trời không ủng hộ giáo phái nào. Đúng thế. Ngài chỉ ủng hộ cá nhân. Và Ngài không giải quyết với bất kỳ giáo phái nào, theo Lời Ngài, Ngài không bao giờ làm và Ngài sẽ không bao giờ. Nhưng Ngài giải

quyết với các cá nhân trong mọi giáo phái. Vâng, đó là với các cá nhân mà Đức Chúa Trời giải quyết.

80 Bây giờ, hãy nghe thật kỹ điều này, và nếu anh em từng thấy, bất cứ lúc nào, anh em từng phải đối mặt với câu hỏi này, nó sẽ được giải quyết. Bây giờ, xin Chúa giúp chúng ta.

81 Bây giờ, hãy chú ý, “Vi...” Câu thứ 4.

Vì có chỗ nào đó Ngài đã phán về ngày thứ bảy như thế này,...

82 Bây giờ hãy xem. Ngài đang nói về ngày sa-bát. Bao nhiêu người biết rằng chữ *s-a-b-át* trong tiếng Hê-...từ ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là “y-ê-n-n-g-h-í”? Bao nhiêu người biết điều đó, trong tiếng Anh? Chắc chắn. Từ *sa-bát* chẳng phải là một từ là lạ sao? Thật vậy.

83 Từ *thánh hóa* là một từ là lạ phải không? *Thánh hóa* là một từ Hy Lạp. *Thánh hóa* có nghĩa là “được làm nên thánh.” Tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là “làm nên thánh.” Tiếng Hy Lạp, có nghĩa là “thánh hóa.” Tiếng Anh, có nghĩa là “làm cho trong sạch.”

84 *Sa-bát* có nghĩa là “một ngày yên nghỉ.” Đó là ngày sa-bát cũ, một ngày yên nghỉ. Khi anh em thấy *sự yên nghỉ*, nó có nghĩa là “ngày Sa-bát.” Tra cứu nó trong bản thảo gốc của anh em, nếu tình cờ anh em có Kinh Thánh tiếng Hy Lạp và tìm thấy từ từ ngữ...Nếu anh em có Kinh Thánh Scofield, hãy xem phần ghi chú bên lề về “sự yên nghỉ” và xem nó có mang anh em trở lại với *ngày sa-bát* không. Sa-bát có nghĩa là “yên nghỉ.” Được rồi.

85 Bây giờ hãy xem.

Vậy chúng ta hãy lo sợ, kẻo, đang khi chúng ta còn có lời hứa cho vào ngày sa-bát, sự yên nghỉ của Ngài,...

86 Bây giờ, nhiều người giữ ngày, giống như giữ *ngày thứ Bảy* là ngày sa-bát. Những người khác làm cho *Chúa nhật* như một thân tượng, một ngày thờ phượng. Và bởi ân điển Chúa, và bởi Lời Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời vừa giúp tôi tối nay, tôi có thể chứng minh cho anh em rằng họ đều sai. Cả những người thờ phượng ngày Chúa nhật và người giữ ngày sa-bát. Họ hoàn toàn đều sai theo Lời. Và rốt lại, chính là Lời mà chúng ta phải làm theo, không phải bởi những gì người Cơ-đốc Phục lâm nói, hay

không phải bởi những gì Tin Lành nói, hoặc Công giáo nói. Chính là những gì Kinh Thánh nói.

87 Bây giờ, nào hãy xem.

Vì có chỗ nào đó Ngài đã phán về ngày thứ bảy như thế này...

Bây giờ chúng ta sẽ đưa lên điều gì đó giống như thế này, và gọi điều này—điều này, “Sự Yên nghỉ của Đức Chúa Trời,” ngày thứ bảy.

88 Bây giờ hãy xem. “Và Đức Chúa Trời...” Hãy lắng nghe lời Kinh Thánh này bây giờ.

...Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ tất cả công việc Ngài.

Đức Chúa Trời có một ngày Sa-bát, và ngày thứ bảy đó dài một ngàn năm, một hình bóng của Ngàn năm bình an.

Vì Ngài đã phán...về ngày thứ bảy như thế này, Và Đức Chúa Trời đã nghỉ...tất cả công việc của—của Ngài.

Đại từ nhân xưng, “Tất cả các công việc của Ngài.” Ngài nghỉ ngơi vào ngày thứ bảy. Đó là Đức Chúa Trời.

Lại trong chỗ này (dưới luật pháp) có chép rằng, Chúng nó sẽ vào sự yên nghỉ Ta.

89 Đức Chúa Trời đã nghỉ ngơi, về mặt thể chất, vì Ngài đã dựng nên trời và đất trong sáu ngày, và vào ngày thứ bảy Ngài nghỉ ngơi khỏi tất cả công việc Ngài. Ngài đã nghỉ ngơi một ngàn năm. Vì Kinh Thánh đã nói, rằng, “Một ngày trên đất là một ngàn năm ở Thiên đàng; một ngàn năm ở Thiên đàng; là một ngày trên đất.” Bao nhiêu người biết lời Kinh Thánh nói điều đó trong Phi-e-rơ Nhì? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. “Đức Chúa Trời đã nghỉ vào ngày thứ bảy. Và Ngài đã phán như thế này ở chỗ nào đó.”

90 Bây giờ lắng nghe kỹ.

Vì có chỗ nào đó Ngài đã phán về ngày thứ bảy như thế này, Và Đức Chúa Trời đã nghỉ...tất cả các công việc Ngài.

Lại trong chỗ này có chép rằng, (luật pháp), Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta.

Ngài cho người Do Thái, trên đường đến miền đất hứa của họ, hay là, từ Ai Cập đến miền đất hứa, ngày sa-bát thứ bảy.

91 Bây giờ lắng nghe.

Như vậy vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và với họ là những kẻ nghe giảng trước nhất...

Sự yên nghỉ! Đức Chúa Trời ban cho họ luật pháp, và ngày sa-bát là điều răn thứ tư.

...đã không vào đó bởi sự chẳng tin...

92 Bây giờ hãy xem. Ông đang nói về luật pháp, cách họ đã vào, không tiếp nhận với đức tin. Họ đã không giữ nó. Họ giữ ngày sa-bát trong sự tưởng nhớ, rằng họ đang đi đến một xứ sở của ngày sa-bát, có sự yên nghỉ đời đời khỏi mọi hoạn nạn và mọi lo lắng của họ, không còn những đốc công nữa, không còn những đêm không được nghỉ ngơi nữa. Họ ở trên đường đi đến miền đất hứa của sự yên nghỉ. Nó đượm sữa và mật. Những chùm nho rất lớn đến nỗi hai người đàn ông khiêng nó trên vai. Ồ, thật là một xứ sở yên nghỉ phước hạnh dường nào! Nhưng họ đã không có được nó khi họ đến nơi đó, bởi vì sự không tin của họ. Họ đã phải đi vòng lại, lúc chỉ bốn mươi dặm cách xa nơi họ đã lìa khỏi Ai Cập, để đến miền đất hứa. Và họ đã mất bốn mươi năm để đến đó, bởi vì sự vô tín của họ. Đức Chúa Trời ban cho họ đấng tiên tri, ban cho người dấu lạ của Ngài, ban cho người Trụ Lửa, tỏ cho thấy những dấu kỳ và phép lạ, và giảng Phúc âm cho họ. Và họ đi ra, sau những cá và những bánh, và đã ngã xuống trong đồng vắng. “Và thân của họ hư mất trong đồng vắng.”

93 Chúa Jêsus, ở trên núi, Ngài đã phán.

Nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng, trong bốn mươi năm.”

94 Ngài phán, “TA LÀ Bánh Sự Sống đó đến từ Đức Chúa Trời của Thiên đàng. TA LÀ Bánh Sự Sống. Môi-se đã không cho các ngươi Bánh đó. Cha Ta cho Bánh đó. Và TA LÀ Bánh mà đến từ Đức Chúa Trời của Thiên đàng. Nếu người nào ăn Bánh này, sẽ không hề chết.” Đó là sự khác biệt.

95 Bây giờ hãy xem. Họ đã nói rằng Ngài... “Họ đã uống từ Vầng Đá đó trong đồng vắng, trong khoảng thời gian *rất nhiều* năm.”

⁹⁶ Ngài phán, “TA LÀ Vàng Đá đỏ.” Chúc tụng Danh Thánh Ngài!
“TA LÀ Vàng Đá đỏ.”

Làm sao Ngài có thể là Vàng Đá đỏ? Vàng Đá đỏ là Vàng Đá thuộc linh. Nó đi theo dân Y-sơ-ra-ên. Và Môi-se có một cây gậy trong tay, là cây roi phán xét của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã bảo ông đập Vàng Đá, và ông đã đập Vàng Đá đỏ. Và khi ông làm thế, nước từ Vàng Đá chảy ra. Và Đấng Christ là Vàng Đá ấy, và sự phán xét về hình phạt tội lỗi của Đức Chúa Trời đã chất trên Ngài. “Đức Chúa Trời đã khiến tội lỗi của tất cả chúng ta đều chất trên Ngài,” và tội lỗi đó làm tan vỡ tấm lòng của Ngài. Và từ tấm lòng Ngài tuôn tràn ra Đức Thánh Linh, giống như những dòng sông, cho một dân đang hấp hối, hư mất.

“TA LÀ Vàng Đá đỏ đã ở trong đồng vắng.”

“Ồ,” người đó nói, “Ngài muốn nói...”

⁹⁷ Ngài phán, “Môi-se, người đã bảo các người điều đó, người đã ước ao được thấy ngày của Ta. Và người đã nhìn thấy nó một phần.”

⁹⁸ Người ấy nói, “Vậy thì, Ngài muốn nói với chúng tôi rằng Ngài lớn hơn Môi-se à? Mà Ngài đã thấy Môi-se? Và Môi-se đã chết cách đây tám trăm năm.” Nói, “Vậy thì chúng tôi biết Ngài là một quý,” nói cách khác, điên rồ. “Chúng tôi biết rằng Ngài bị điên.”

⁹⁹ Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ. Ta là ĐẤNG TA LÀ VĨ ĐẠI đã ở trong bụi cây đang cháy. Ta là Lửa cháy trong bụi cây đang cháy đó. Ta là Thiên sứ đã đi trước họ.” Và Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Và Ngài đã đến từ Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta; đi về lại với cùng Trụ Lửa đó.

Và Ngài ở đây, tối nay, sau hai ngàn năm, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đang làm sự việc giống như vậy, dẫn dắt con cái phước hạnh của Ngài.

¹⁰⁰ Và nhiều người đang đến...trong bởi vì sự vô tín. Vậy thì, ông nói, “Ngài đã định một ngày,” một ngày khi Đức Chúa Trời đã làm xong công việc của Ngài. Thế thì, “Ngài đã định ‘ngày khác,’ và nói như vậy, rằng nếu họ sẽ nghe, nếu họ đến, để giữ ngày sa-bát, tiếp tục qua việc giữ các ngày trăng mới và vân vân.” Đó là

chỗ mà các anh em Cơ-đốc Phục lâm đang cố gắng đưa các anh em trở lại.

101 Bây giờ chúng ta hãy đọc tiếp. Để ý.

Thấy như vậy...vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì họ những kẻ đã được nghe giảng trước nhứt đã không vào đó bởi chẳng tin.

102 Bây giờ, câu thứ 7. Ồ, chao ôi! Tôi nói, Kinh Thánh hà hơi một cách toán học. Tôi nói, Kinh Thánh thì, và trong mọi cách, được hà hơi. Toán học của Kinh Thánh thì hoàn hảo.

103 Anh em có để ý nước Hoa Kỳ này là số mười ba trong mọi thứ nó làm không? Anh em có biết rằng đã có mười ba thuộc địa khi nó được thành lập không? Anh em có biết lá cờ ban đầu có mười ba ngôi sao không? Anh em có biết mọi sự Hoa Kỳ làm đều ở trong số mười ba không? Anh em có biết nó xuất hiện trong Kinh Thánh trong Khải huyền 13 không? Chắc chắn có. Con thú nhỏ, con chiên nổi lên từ mặt nước, không phải từ đám đông người dày đặc...không phải từ dưới nước, nhưng từ trên đất, nơi không có người nào cả. Nó có hai cái sừng nhỏ: quyền lực dân sự và quyền lực giáo hội. Và nó là một con chiên con: tự do tôn giáo. Và sau một lúc, họ đi với nhau và nó nói như con rồng, và sử dụng tất cả sức mạnh mà Rô-ma đã có trước nó. Đất nước của chúng ta sẽ sớm trải qua điều đó. Anh em ghi chú lại điều đó. Anh em hãy theo dõi Liên minh các Giáo hội và Công giáo kết hợp với nhau, và xem điều gì xảy ra.

104 Những người đi theo Trụ Lửa chắc chắn sẽ trải qua một thời gian rất khó khăn, nhưng họ sẵn sàng cho sự chuyển dịch vào lúc đó, đúng vậy, sẵn sàng để đi. “Vì Chiên Con đã chiến thắng chúng,” Kinh Thánh nói, “và họ đi theo Ngài, vì họ được gọi là những người được chọn và trung tín, là dân được Chọn của Đức Chúa Trời.” Bây giờ tránh đi vào lời tiên tri đó, để chúng ta có thể tiếp tục điều này.

105 Nghe kỹ, chương thứ 7, câu...Tôi muốn nói là chương thứ 4, câu thứ 7. Bấy là con số hoàn toàn. Ba là con số Sự sống. Bấy là con số trọn vẹn, và đây là ngày sa-bát trọn vẹn.

“Và một lần nữa,” hãy nhớ, ông đã nói, “Đức Chúa Trời,” về mặt này. Sau đó ông nói về “luật pháp” về mặt này. Và rồi, một lần nữa, “Ngài đã định một ngày,” ngày thứ ba, lần thứ ba.

Lại, trong một thơ của Đa-vít, Ngài đã định một ngày, một ngày nào đó gọi là, Ngày nay, về sau lâu lắm;...Ngày nay, về sau lâu lắm; như nó được nói, Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. (Hãy xem.)

...nếu Chúa Jêsus đã cho họ yên nghỉ (một ngày sa-bát),...thì chắc sau đó không còn nói về một ngày khác nữa.

Có những sự thay đổi thời kỳ với Chúa Jêsus Christ: từ luật pháp sang ân điển, từ công việc sang ân điển, từ điều gì đó anh em làm sang điều mà Đức Chúa Trời đã làm, dựa trên chiến tích của anh em hay dựa trên chiến tích của Ngài. Nó đã thay đổi.

¹⁰⁶ Khi Môi-se ra khỏi đồng vắng, với luật pháp, ông nói, “Các người chớ phạm tội tà dâm. Các người chớ trộm cắp. Các người chớ giết người. Hãy giữ ngày sa-bát làm ngày thánh.” Khi Chúa Jêsus ra khỏi đồng vắng...Khi Môi-se đến, ma quỷ cám dỗ ông. Ngay khi ma quỷ cám dỗ ông, ông ta đã nhượng bộ nó. Môi-se có một điểm yếu. Bao nhiêu người biết nó là gì? Tính tình nóng nảy. Và ngay khi ông nhìn thấy họ thờ lạy con bò vàng, ông đã ném báng các điều răn xuống và làm vỡ chúng, cho anh em thấy rằng chức thầy tế lễ này sẽ bị phá vỡ. Và Đức Chúa Trời đã ban chúng cho ông lần nữa.

¹⁰⁷ Nhưng khi Chúa Jêsus ra khỏi đồng vắng, sau bốn mươi ngày kiêng ăn, Ngài đói, đó là điểm yếu duy nhất của Ngài. Và ma quỷ đến với Ngài và nói, “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy biến những hòn đá này thành bánh. Hãy làm phép lạ ở đây. Hãy để ta xem Người làm điều đó, và ta sẽ tin Người.”

¹⁰⁸ Chúa Jêsus phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, bèn là bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.’” Nó biết nó đã không gặp Môi-se ở đó, vì Ngài đã hưởng về Lời.

¹⁰⁹ Đưa Ngài lên nóc, đền thờ, nó nói, “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy gieo mình Người xuống đi.” Và *được tắm*, không

phải trích dẫn, mà được tẩm Kinh Thánh. Nói, “Có lời chép rằng, ‘Ngài sẽ ra lệnh cho các Thiên sứ, săn sóc Người, e chớ Người vấp nhằm đá chằng. Ngài sẽ nâng Người lên.’”

110 Và Đức Chúa Jêsus liền đi thẳng tới Lờ, và khiển trách nó.

111 Đưa Ngài lên một ngọn núi và cho Ngài thấy đất nước Hoa Kỳ và nước Đức và Thụy Sĩ, và tất cả các quốc gia trên thế giới, tất cả những gì từng có, và nói, “Chúng đều thuộc về ta. Ta làm bất cứ điều gì ta muốn với nó.” Không ngạc nhiên khi chúng ta có những cuộc chiến tranh và các tai họa. Nó nói, “Ta làm cho họ...” Không lạ gì khi phụ nữ ăn mặc...và bỏ qua với điều đó, bởi luật pháp cho phép. Tất cả họ đều do ma quỷ cai trị. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Sa-tan nói, “Chúng là của ta. Ta làm những gì ta muốn với chúng.” Nó nói, “Nếu Người thờ lạy ta, ta sẽ làm cho Người làm vua như ta.”

112 Chúa Jêsus phán, “Có lời chép rằng, ‘Người chỉ nên thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời của người, và chỉ nên hầu việc Ngài mà thôi.’ Hãy lui ra sau Ta, ớ Sa-tan.”

Tại sao? Chúa Jêsus biết rằng Ngài sẽ kế thừa chúng trong Ngàn năm bình an vĩ đại này, khi Vương Quốc của Ngài đến. “Ý Cha được nên ở trên đất cũng như trên Trời.” Sẽ không còn mặc quần đùi nữa. Sẽ không say xỉn nữa. Sẽ không còn dục vọng nữa. Sẽ không còn tội tà dâm nữa. Sẽ không còn sự chết nữa. Sẽ không còn phiền muộn nữa. Ngài kế thừa tất cả mọi quốc gia. Chúng là của Ngài. Đúng thế. Chúng là của Ngài, và Ngài sẽ kế thừa chúng. Nhưng Sa-tan có chúng trong một khoảng thời gian, tức là ngày nay, mà chúng ta đang sống.

113 “Nhưng Ngài đã định một ngày, phán, ‘Ngày nay, sau một thời gian rất lâu.’ Và phán, ‘Các người chớ cứng lòng.’”

Vì nếu Chúa Jêsus đã cho họ yên nghĩ...thì chắc sau đó Ngài không còn nói về một ngày khác nữa.

114 Người anh em Cơ-đốc Phục lâm của tôi, hãy nhìn xem Điều đó. Ở đây Phao-lô, đã nói. Và Phao-lô đã nói, trong Ga-la-ti 1:8, nếu anh ghi xuống lời kinh thánh, Ga-la-ti 1:8, “Nếu một Thiên sứ từ Thiên đàng đến và giảng cho anh em một tin lành khác với

Tin lành này mà tôi đã giảng, hãy để người ấy bị rửa sả.” Phao-lô nói, “Nếu Chúa Jêsus đã cho họ một ngày Yên nghỉ...”

115 Hãy nhìn xem, khi Ngài từ trên núi xuống. Ngài đã xuống lúc đó. Ngài đã chiến thắng ma quỷ. Ngài đã được xúc dầu, sẵn sàng cho chức vụ của Ngài. Ngài phán, “Các người đã nghe người xưa, họ nói, ‘Người chó giết người,’ nhưng Ta nói cùng các người rằng kẻ nào giận anh em mình, vô cố, thì đã giết người rồi. Các người đã nghe người xưa, họ nói,” ngày nay, những người giữ ngày sa-bát. “Các người đã nghe người xưa, họ nói, dưới luật pháp, ‘Các người chó phạm tội tà dâm; bị bắt quả tang, bị phạm tội.’ Nhưng Ta nói cùng các người, rằng bất cứ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn thì trong lòng đã phạm tội tà dâm với nàng rồi.” Thật là khác biệt! Hoàn toàn bỏ qua điều răn thứ tư đó. Nhưng Ngài đã cho họ sự Yên nghỉ không?

116 Chúng ta hãy xem ông nói gì. “Đa-vít đã nói rằng, ‘Rất lâu sau đó, sẽ có một sự Yên nghỉ hoàn toàn đến.’” Đức Chúa Trời nghỉ ngơi sau các công việc của Ngài, vào ngày thứ bảy. Đức Chúa Trời đã ban phước cho ngày sa-bát, và ban ngày đó cho người Do Thái trong đồng vắng, như vậy. Họ đã vào...bởi vì sự không tin, bởi vì Lời đã không được kết hợp với đức tin. “Và một lần nữa, Ngài đã định một ngày nào đó, nói trong Đa-vít, ‘Rất lâu sau đó.’”

Hàng trăm năm sau khi Đa-vít đã chết, Con của Đa-vít sẽ xuất hiện, là Chúa Jêsus, “Và nếu họ nghe Tiếng Ta, thì các người đừng làm cứng lòng.” Đức Chúa Trời đang phán với tấm lòng.

117 Bây giờ hãy xem, câu thứ 9 bây giờ, dành cho anh em đang đọc. “Chúa Jê-sus đã cho họ yên nghỉ,” câu thứ 8, “Ngài chắc...đã nói về một ngày khác.”

118 Nếu đó là ngày sa-bát, nếu đó là việc giữ ngày Chúa nhật, thì Ngài đã nói về điều đó. Nếu Ngài đã nói, “Bây giờ không còn ngày sa-bát nữa, không còn việc giữ ngày thứ bảy nữa, điều Ta muốn các người giữ là ngày Chúa nhật,” Ngài có thể đã nói điều đó. Phao-lô đã nói Ngài nói. Ngài có thể đã nói, “Hết thầy các người hãy thờ phượng vào Chúa nhật. Đó sẽ là sự yên nghỉ.”Ồ, nếu Ngài muốn họ giữ ngày sa-bát, thì Ngài có thể đã nói, “Chỉ cần tiếp tục giữ ngày thứ bảy. Nhưng bây giờ Ta muốn các người

giữ ngày Chúa nhật, ngày thứ tám.” Không. Ngài không hề nói điều đó.

119 Ông nói, “Nếu Chúa Jêsus đã cho họ một ngày, chẳng phải Ngài đã nói về điều đó sao?”

120 Bây giờ câu thứ 9. Hãy sẵn sàng.

Vậy thì còn lại một sự yên nghỉ cho dân sự của Đức Chúa Trời, một việc giữ ngày sa-bát cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Vì ai đã vào sự yên nghỉ của Ngài (của Đấng Christ), thì người ấy cũng đã nghỉ công việc của chính mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy, về ngày sa-bát.

121 Hiểu điều đó không? Bây giờ chúng ta hãy lấy một số lời Kinh Thánh và hỗ trợ cho điều này. Được rồi. Khi Đức Chúa Trời tạo dựng thế gian trong sáu ngày, Ngài đã nghỉ ngơi vào ngày thứ bảy, và không bao giờ làm việc nữa. Chúc tụng Danh của Chúa. Ngài dựng nên thế gian, đặt tạo vật trong đó, và đi nghỉ ngơi; và không bao giờ trở lại lần nữa, để dựng nên thế gian nào nữa. Ngài đã hoàn thành công việc, và đi nghỉ ngơi. Bây giờ, về...Sau đó, sau ngàn năm ấy, thì tội lỗi xuất hiện; rồi Đấng Christ được đại diện, Chiên Con được đại diện. Vì vậy, người Do Thái được ban cho điều này như là một hình bóng của sự Yên nghỉ ngày thứ bảy.

Vậy thì, Ngài đã định một ngày khác, nói trong Đa-vít,... rất lâu sau đó, có sự nghỉ ngơi khác sẽ đến.

122 Vậy sự Yên nghỉ đó là gì? Hãy lật ra với tôi Ma-thi-ơ, chương 11, và phần cuối cùng của chương 11 Thánh Ma-thi-ơ. Đó là khi Chúa Jêsus chấm dứt bài giảng trên núi của Ngài, và anh em sẽ thấy những gì Ngài đã phán.

123 Ngài phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà, mà động tình ham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm với người rồi. Hễ ai giận anh em mình, vô cớ, thì đã giết chết anh em mình.” Tất cả những điều này, và Ngài không bao giờ động đến điều răn thứ tư đó, ngày sa-bát đó.

¹²⁴ Bây giờ Ngài đang kết luận. Và ngày Sa-bát là Lời hứa vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nó là một sự Yên nghỉ. Bây giờ, bây giờ hãy xem ở đây, khi Ngài đã giảng xong các phước lành. Ở đây Ngài phán, câu thứ 27 của chương 11 Thánh Ma-thi-ơ. Chỗ mà, Ngài đang dạy các phước lành trong chương 5.

Mọi việc được giao vào tay Ta, Cha Ta giao cho Ta: và ngoài Cha, không có ai biết Con;...

Đấy, anh em không thể biết một người mà không biết người khác, vì Ngài là Cha được biểu lộ trong xác thịt.

...cũng không người nào biết Cha, ngoài Con;...

¹²⁵ Trông giống như mọi người có thể thấy Điều đó và không tranh cãi. Chắc chắn vậy. Đức Chúa Trời không phải là ba Thân vị. Nếu Ngài là ba Đức Chúa Trời, thì chúng ta là những người ngoại đạo. Thân vị nào là Đức Chúa Trời? Họ là, cả ba, nhưng một Đức Chúa Trời, là ba chức vụ của cùng một Đức Chúa Trời. Ngài là Cha, dưới hình thức của Đức Thánh Linh, trong Trụ Lửa nơi đồng vắng. Ngài là Con, khi Ngài dùng cương vị làm Con. “Còn ít lâu và thế gian sẽ không còn thấy Ta nữa; Ta sẽ đi khỏi. Ta sẽ trở lại và ở cùng các ngươi, ở ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế.” Hiểu không? Ngài ở cương vị làm Cha, cương vị làm Con, và, cũng là Đức Thánh Linh. Tất cả là cùng một Đức Chúa Trời đang làm việc trong ba chức vụ khác nhau: cương vị làm Cha, phận làm Con, Thánh Linh. Không bao giờ...

Giăng Nhất 5:7 nói, “Có ba làm chứng trên Trời: Cha, Con, Thánh Linh. Ba này là Một.”

¹²⁶ Tho-ma thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin chỉ cho chúng tôi biết Cha.” Điều đó sẽ làm ông thỏa mãn.

¹²⁷ Ngài phán, “Ta đã ở với các ngươi quá lâu, mà các ngươi không biết Ta sao?” Ngài phán, “Khi các ngươi nhìn thấy Ta, là các ngươi đã thấy Cha. Và tại sao ngươi nói, ‘Hãy chỉ Cha cho chúng tôi?’”

¹²⁸ Bây giờ, Một Ngôi đã nắm lấy điều đó, nhóm người một ngôi, và cố gắng làm ra Cha, Con, và Đức Thánh Linh, chỉ một chức vụ và một địa vị, giống như ngón tay của anh em, một. Điều đó sai. Đức Chúa Trời không thể...Chúa Jêsus không thể là cha của

Chính Ngài. Nếu Ngài là vậy, thì Ngài đã là một...Ồ, làm sao Ngài có thể là cha của Chính Ngài?

129 Và nếu Đức Chúa Trời là một người, tách biệt khỏi Đức Thánh Linh, thì Ngài sẽ có hai người cha. Vì Kinh Thánh nói, rằng, “Đức Thánh Linh phủ bóng trên Ma-ri và người đã chịu thai.” Và Kinh Thánh cho biết, trong Ma-thi-ơ 1:18, rằng, “bà đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh.” Vậy ai là cha của Ngài, Đức Thánh Linh hay Đức Chúa Trời? Cả hai, đều là cùng một Thánh Linh, nếu không thì Ngài đã sinh ra ngoài giá thú bởi hai thần linh.

Đó là giáo điều Công giáo, và nó chưa bao giờ là sự dạy dỗ Kinh Thánh. Martin Luther đã tiếp nhận nó, với nhiều yếu tố khác của Công giáo được tìm thấy trong giáo hội Lutheran. Wesley đã đi theo điều đó. Và nó vẫn tiếp tục, nhưng đó là một sai lầm. Đó không phải là Lẽ thật. Nó không bao giờ là vậy, nó không bao giờ là sự Dạy dỗ Kinh Thánh. Không bao giờ nó là một điều răn trong Kinh Thánh, để dạy về ba Đức Chúa Trời.

Chỉ có một Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus phán, “Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe, Ta là Chúa Đức Chúa Trời của các ngươi, Đức Chúa Trời có một,” không phải ba Đức Chúa Trời.

130 Tại Châu Phi, họ làm báp têm một lần cho Đức Cha, một lần cho Đức Con, và một lần cho Đức Thánh Linh. Và rồi người Do Thái tội nghiệp đến gần, nói, “Vị nào trong họ là Đức Chúa Trời của anh em? Là người nào, Đức Cha, Đức Con, hay Đức Thánh Linh?” Họ là, cả ba, là Một. Kinh Thánh nói rằng họ là Một.

131 Chúa Jê-sus là một ngôi nhà mà Đức Chúa Trời đã sống ở trong. Kinh Thánh nói rằng—rằng, Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Không cần phải *tranh luận*” (nghĩa là, “sự tranh cãi”) “sự mâu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm. Vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, được các Thiên sứ trông thấy, được cất lên trong...đã được rao giảng, được tin cậy, và được cất lên trong sự Vinh hiển.” Đức Chúa Trời đã như vậy. Kinh Thánh nói, “Danh Ngài sẽ được xưng là *Em-ma-nu-ên*, có nghĩa là, ‘Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.’” Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jê-sus, trong Ngài đầy đầy bốn tánh của Đức Chúa Trời.”

¹³² Như chúng ta đã thấy đêm nọ: Đức Chúa Trời, ban đầu, là Thần. Và rồi, từ Đức Chúa Trời, đã xuất hiện Logos, hay thân thể thuộc linh, mà có hình dạng một con người, được gọi là Con Đức Chúa Trời, được báo trước. Ngài đã đến thế gian, trong một thân thể xác thịt, ngay cả trước khi Ngài đến trong Chúa Jêsus Christ. Bây giờ hãy tin điều đó một lần, thưa anh em. Tôi sẽ chứng minh nó cho anh em.

¹³³ Khi, khi Môi-se đã thấy Ngài. Ông nói, “Xin cho tôi thấy hình dạng Ngài, lạy Chúa.” Và Đức Chúa Trời giấu ông trong một tảng đá. Và khi Ngài đi ngang qua, ông nói, “Đó là phía sau lưng của một người.” Đó là Thân thể thuộc linh. Điều đó chính xác.

Rồi, Thân thể thuộc linh đó đã phải trở nên xác thịt. Không phải Thân vị khác, nhưng cùng Thân vị đó đã phải trở nên xác thịt, để lấy nọc độc sự chết ra.

Giống như một con ong khi nó chích, nó để lại cái vòi. Và nó không bao giờ để lại cái đó...Nó có thể đâm vòi vào trong xác thịt con người bởi vì nó tội lỗi. Tuy nhiên, thưa anh em, khi nó chích vào xác thịt Em-ma-nu-ên đó, nó đã mất vòi của nó. Vâng, thưa quý vị. Nó có thể kêu vo ve nhưng nó không còn vòi để chích nữa.

¹³⁴ Không lạ gì, Phao-lô, khi họ đi đến để chặt đầu ông, ông nói, “Ồ hơi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Người có thể kêu vo ve và ngân nga như người muốn. Hơi mờ mả, sự thắng của người ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời đáng ban cho chúng ta sự thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ.” Thế đấy.

Phải là Đức Chúa Trời chính Ngài làm điều đó. Ngài đã đến và biểu lộ trong xác thịt. Ngài đã trở lại trong Thánh Linh.

¹³⁵ Anh em nói, “Anh Branham, anh chưa bao giờ nói điều đó với chúng tôi, cho đến bây giờ, khi nào Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt trước khi Ngài đã đến trong Đấng Christ.”

Khi Áp-ra-ham đang ngồi dưới trại của mình, ngày nọ, có hai Thiên sứ và Đức Chúa Trời đến, đang đi đến với ông, trong xác thịt con người. Y phục của họ dầm bụi đường và họ mệt mỏi, và họ ngồi xuống. Và Áp-ra-ham đi ra và bắt một con bê ra khỏi con bò cái, và giết nó. Và làm món sườn chiên con. Đi ra và bảo...bảo

Sa-ra lấy một ít bột bắp và rây nó, và làm một ít bánh ngô. Và lấy một ít bơ làm từ sữa bò, và có một ít bơ sữa. Và lấy nó ra và đặt xuống, và Đức Chúa Trời ăn nó.

136 Halêlugia! Đó là lý do, “Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi, Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ.”

137 Anh em có nghĩ đó là một điều khó khăn đối với Đức Chúa Trời không? Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo ra tất cả bò-tạt và can-xi, và mọi thứ trên thế giới, Ngài đã xuống thăm viếng Áp-ra-ham. Ngài nói, “Người nghĩ rằng Ta sẽ giấu điều đó với người, biết rằng người là người thừa kế của thế gian không?” A-men. “Ta sẽ không giấu người việc đó.” Đức Chúa Trời chỉ lấy một...

138 Chúng ta được tạo thành từ mười sáu nguyên tố. Ngài chỉ lấy một ít bò-tạt, và một ít can-xi, một ít dầu khí, ánh sáng vũ trụ, và “Phùu!” “Hãy vào đó, Gáp-ri-ên,” một thân thể!

139 “Phùu!” “Hãy vào đó đi, Wormwood.” Người bước vào đó.

Hai Thiên sứ, đến từ Thiên đàng!

140 Đức Chúa Trời đưa tay ra và lấy một nhúm của nó, “Phùu,” bước vào trong nó, chính Ngài. Giáng xuống, và bị đốt. Phước hạnh...Anh em nói gì về điều đó, các anh em Cơ-đốc Phục lâm không muốn ăn thịt? Chúng ta sẽ đi vào điều đó, sau một lát. Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đức Giê-hô-va, hãy xem đó có phải là Danh đã được chuyển dịch giống Đấng ở trong bụi cây đang cháy không! Halêlugia!

Và khi Ngài ở trên đất, Ngài đã phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ, cũng là Đấng ở trong bụi cây đang cháy.” Đúng thế, Ê-lô-him, xem nó có giống nhau không. Ngài là Đấng đã ở trong bụi cây đang cháy.

141 Ngài là Đấng đã ở đây trước mặt Áp-ra-ham, trong thân thể bằng thịt, đã ăn thịt bò con, và uống sữa bò, và ăn bơ trên bánh ngô. Chúc tụng Danh Thánh của Đức Chúa Trời! Bước ra ngay ở dưới đó và phán, “Ta sẽ không đi...”

Và Ngài quay lưng Ngài lại. Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ đến thăm viếng người, và người sẽ có đứa con ấy. Bây giờ người đã một trăm tuổi, và Sa-ra đã chín mươi.” Và Sa-ra, trong lều, bật

lên, “Ha!” cười. Ngài hỏi, “Tại sao Sa-ra lại cười?” Đứng sau Ngài; ngăn cách nhau bằng cái lều.

142 Áp-ra-ham nói, “Sa-ra, nàng có cười không?”

143 “Không, tôi không hề.”

144 Phán, “Có, người đã cười.” Đó là loại thần giao cách cảm gì? Đó là loại đọc tâm trí gì?

Ngài cũng giống như vậy ngày nay. Ngài là Giê-hô-va di-rê, Giê-hô-va ra-pha, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài không bao giờ sai.

145 Hãy nhìn xem Ngài. Ngài đứng đó. Bước ra ngay và trò chuyện với Áp-ra-ham; và biến mất, trước mắt ông. Và tổ phụ vĩ đại Áp-ra-ham đã nói người “nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, Ê-lô-him,” cùng Đức Chúa Trời đó. Hiểu điều đó không? Không có ba Người, thưa anh em. Ba chức vụ của cùng một Người!

146 Ban đầu cũng giống như vậy, Ngài là Thần linh vĩ đại đó, là Nguồn nơi mọi lòng chân thật, mọi tình yêu thương, mọi sự bình an. Mọi thứ thuần khiết đều có trong Nguồn này. Nó bắt đầu hình thành một thân thể, một thân thể thuộc linh, loại thân thể mà chúng ta đi vào. Không phải là một cơ thể được vinh hiển, mà là một thân thể thiên thần, giống như; có hình bóng, hình dạng.

147 Mỗi lần tôi nhìn thấy một cây, tôi nghĩ, “Cây đó là âm bản. Còn dương bản ở đâu đó.” Cây đó đã được tạo ra từ một cái gì đó. Một trí thông minh đã thiết kế ra nó. Và cả trái đất này chỉ phản ánh những gì thuộc về Thiên đàng. Kinh Thánh đã nói vậy. Và nếu có một cây ở đây sẽ phải chết, thì có một cây ở miền Vinh hiển sẽ không bị chết.

148 Nếu tôi nhìn thấy một người, tôi thấy một cặp vợ chồng trẻ đáng yêu, một người đàn ông và vợ anh ta, đang đi bộ dưới đường phố, âu yếm nhau, điều đó phản ánh điều gì? Đáng chúc tụng Danh của Chúa! Có một cặp trên Thiên đàng sẽ không bao giờ hư mất. “Nếu nhà tạm trên đất này bị hư nát, thì chúng ta có một nhà khác đang chờ đợi chúng ta, thân thể thuộc linh đó.”

149 Thế thì anh em nắm được ba ngôi: Thánh Linh lớn, ngự trong Con, Chúa Jê-sus; Chúa Jê-sus đang ngự trong Hội thánh. “Vào ngày

đó, các người sẽ biết Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta, và Ta ở trong các người.” [Băng trống—Bt.] Tất cả những gì Đức Chúa Trời đã có, Ngài đã đổ vào trong Chúa Jêsus; tất cả những gì Chúa Jêsus đã có, Ngài đã đổ vào Hội thánh. Thế đấy. “Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Đó là—đó là Thân thể.

¹⁵⁰ Đó là nan đề với giáo hội. Họ đã được dạy một loại giáo lý nhỏ bé, tầm thường, không đáng kể về một quý bà già nhỏ bé nào đó, chạy loanh quanh và phục vụ súp ăn tối và những buổi tiệc đánh bài. Không có gì lạ khi chúng ta có một đám hỗn loạn như vậy. Chúng ta không cần chương trình dành cho trẻ em và những bữa súp tối. Những gì chúng ta cần là Phúc âm xưa vững chắc, và những người có đức tin đứng đó với thanh gươm được rút ra đó, và thách thức. Những gì chúng ta cần hôm nay, không phải là một thần học tầm thường nào đó và một lý thuyết nào đó do bè phái con người làm ra. Chúng ta cần Phúc âm vững chắc được rao giảng với Ánh sáng và Quyền năng và sự minh chứng của Đức Thánh Linh.

¹⁵¹ Để ý ở đây bây giờ.

Như Ngài đã phán, Ngài đã định một ngày khác, trong một thơ của Đa-vít đã nói...

...nếu Chúa Jêsus đã cho họ yên nghỉ,...thì chắc sau Ngài không còn...nói về một ngày khác nữa.

Nhưng còn lại...một ngày yên nghỉ cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Vì ai đã vào sự yên nghỉ của Ngài,...thì nghỉ các công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.

¹⁵² Bây giờ chúng ta sẽ đọc ở đâu? Ma-thi-ơ, hai mươi-...Chương thứ 11, câu thứ 27.

Mọi việc mà Cha đã giao cho Ta, được Cha Ta giao cho Ta, thì đúng hơn: và ngoài Cha, không có ai biết Con; (Đúng thế.) ngoài Con, và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, cũng không ai biết Cha.

153 Đấy, điều đó không phụ thuộc vào việc anh em học được bao nhiêu, bao nhiêu điều mà giám—giám mục muốn anh em biết. Nó phụ thuộc vào bao nhiêu điều Đức Chúa Trời muốn anh em biết. Nếu anh em không hiểu sách Khải huyền này, đừng hỏi giám mục. Hãy cầu hỏi Đức Chúa Trời. Đừng hỏi mục sư của mình. Hãy cầu hỏi Đức Chúa Trời. “Chính Con bày tỏ Ngài,” Ngài, đại từ nhân xưng.

154 Hãy lắng nghe. Điều này sẽ làm anh em bị sốc. Đây là mạng lệnh. Phao-lô nói, “Nếu Ngài rời đi vào một ngày khác, Ngài ắt sẽ nói về điều đó.” Nhưng đây là những gì Ngài đã nói.

Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, và Ta sẽ cho các người ngày sa-bát, yên nghỉ.

Hãy gánh lấy ách của Ta trên các người, và học theo Ta; vì Ta có lòng nhu mì và khiêm nhường; và các người sẽ tìm thấy ngày sa-bát cho linh hồn các người.

Vì ách Ta dễ chịu, và các gánh Ta nhẹ nhàng.

155 Hãy xem điều gì Phao-lô đã nói.

...nếu Chúa Jêsus đã ban cho họ yên nghỉ,...thì chắc sau Ngài sẽ không còn nói về một ngày khác nữa.

Nhưng Ngài đã lại định một...ngày, nói trong một thư của Đa-vít,...về sau lâu lắm;...khi các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.

“Và còn lại...” Hãy lắng nghe nào, câu thứ 9.

Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ, một ngày sa-bát, cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Vì ai, người nam hay người nữ, mà đã vào sự yên nghỉ của Ngài...

“Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng. Ta sẽ cho các người được yên nghỉ.”

...đã nghỉ...các công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.

156 Anh em có thể đã hai mươi tuổi. Anh em có thể đã ba mươi tuổi. Anh em có thể đã năm mươi tuổi. Nhưng chính cái phút mà anh em nghe Tiếng của Đức Chúa Trời gõ cửa lòng mình, thì

đừng cứng lòng. Rồi đi vào... “Ai nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta đến, thì có Sự sống Đời đời, mãi mãi, và sẽ không hề đến sự định tội nhưng vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.”

157 “Này, Anh Branham, điều gì xảy ra?” Anh em có Đức Thánh Linh. Đấng Christ đến trong anh em. Đúng thế không?

158 Lật ra với tôi tới Ê-sai, chương thứ 28, và chúng ta hãy đọc. Ê-sai, chương thứ 28, xem nhà tiên tri đã nói gì về nó. Ma-thi-ơ... 28, bắt đầu ở câu thứ 8. Đây là điều đã được dự đoán về những ngày sau rốt. Chúng ta đã ở gần giờ phút đó.

Vì mọi bàn tiệc sẽ bị, thì đầy đồ ô uế mưa ra và...chẳng có chỗ nào sạch.

159 Xin cho tôi ngừng ở đây một phút. Như Ernie đã nói đêm nọ, anh ấy đang nói với người nào đó. Ernie Fandle, anh em này ở đây đến từ Thụy Sĩ, anh ấy nói, “Tôi đã ngừng lại và để nó thấm vào.”

160 Tôi muốn điều này thấm vào.

...không có nơi nào sạch.

Vì mưa ra ô uế sẽ đầy bàn tiệc...

Và như chó đi tới đồ nó đã mưa ra...và một con heo... tới vũng bùn của nó, những người này cũng quay trở lại như vậy.

161 Có vấn đề gì với anh em Giám Lý? Anh em trước đây đã có Sự sáng. Điều gì đã xảy ra? Đức Chúa Trời đã lấy Nó ra khỏi tay của anh em, Ngài ban Nó cho người Na-xa-ren.

Điều gì đã xảy ra với anh em Na-xa-ren? Anh em đã từng có Sự sáng. Đức Chúa Trời lấy Nó ra khỏi tay của anh em và ban Nó cho người Ngũ Tuần. Chính xác. Anh em hội thánh của Đức Chúa Trời và những người còn lại của anh em những người thánh khiết, bởi vì anh em đã chối bỏ Ánh sáng đó, anh em đã tự lập giao phái và nói, “Chúng ta sẽ không tin nhiều hơn điều này nữa,” Đức Chúa Trời tiếp tục di chuyển ra và tỏ cho anh em thấy Ngài có những người sẽ đi theo Ngài.

162 Điều gì xảy ra với anh em Ngũ Tuần? Anh em đã có Ánh sáng. Đức Chúa Trời đã lấy Nó ra khỏi anh em.

Trụ Lửa di chuyển tiếp. Mỗi lần Trụ Lửa di chuyển, Hội thánh di chuyển với Nó.

Và khi Luther đã lập tổ chức, ra khỏi giáo hội Công giáo, giáo hội riêng của ông, Trụ Lửa di chuyển và Wesley đi với Nó.

Wesley đã lập tổ chức và lập giáo phái của mình, và Trụ Lửa di chuyển và Người Na-xa-ren đi với Nó.

Người Na-xa-ren đã lập tổ chức, và hội thánh của Đức Chúa Trời đi với Nó; và đã nói họ không phải là một giáo phái, nhưng họ là.

¹⁶³ Thế thì điều gì đã xảy ra? Điều kế tiếp đã xảy ra, những người Ngũ Tuần đã thấy Lửa, và họ đã bỏ đi. Và anh em đã làm điều gì? Lập ra học thuyết nói tiếng lạ, và tổ chức nó, “Mọi người phải nói tiếng lạ trước khi họ có Đức Thánh Linh,” lúc đó Đức Chúa Trời di chuyển ngay và lia bỏ anh em chỗ anh em đang ngồi.

¹⁶⁴ Điều gì đã xảy ra với anh em Một Ngôi? Anh em tìm thấy phép báp-têm, Danh Jêsus. Anh em đưa ra giáo lý từ nó, và tự phân rẽ khỏi phần còn lại của Nó, và Đức Chúa Trời di chuyển ngay ra và lia bỏ anh em ngay ở đó. Đúng.

¹⁶⁵ Điều gì đã xảy ra với anh em Phúc Âm Ngũ Tuần, Đại Hội đồng cũ? Anh em đã lập một tổ chức ra từ những người của mình, và Đức Chúa Trời di chuyển ra ngay và bỏ anh em lại. Và bây giờ anh em chẳng có gì ngoài một đám người hình thức, lạnh lùng giống như những người còn lại.

Và Trụ Lửa di chuyển tiếp. Halêlugia!

...mửa ra ô uế đầy bàn tiệc...

¹⁶⁶ Nhìn xem Bữa Tiệc Ly của Chúa. Ồ, thậm chí họ...Tôi đã có mặt tại nơi họ lấy ổ bánh cũ. Và bánh được cho là làm bằng bánh không men. Và họ trao nó cho những tội nhân, những người hút thuốc, gái mại dâm, gái điếm, theo như tên họ đăng ký trong sổ.

¹⁶⁷ Và anh em Báp-tít thậm chí gọi đó là tiệc thánh “kín”. Vậy thì, anh em Báp-tít thôi còi một chút, Đức Chúa Trời sẽ lấy còi anh em đi. Điều đó hoàn toàn đúng, anh em sẽ không bóp còi nữa. Tiệc thánh “kín”, anh em tự phân rẽ bản thân, dường như là mình thánh khiết hơn người khác.

Nên nhớ, đây là đền tạm Báp-tít. Đó là kết quả mà anh em tạo ra, anh em tổ chức đền tạm của mình. “Ồ,” anh em nói, “chúng tôi không phải là một tổ chức.” Vâng, anh em có. Chắc chắn, anh em là. Anh em nói, “Chúng tôi có sự thông công.” Vâng, đối với bất kỳ ai bước qua cánh cửa và dạy chính xác những gì anh em tin tưởng, thì điều đó ổn thỏa. Nhưng, người còn lại, anh—anh em sẽ không đuổi người đó ra ngoài, nhưng anh em sẽ dứt phép thông công với người đó khỏi tình anh em của mình. Điều đó hoàn toàn đúng.Ồ, anh em có cách làm điều đó. Đức Chúa Trời cũng có cách làm điều đó. Nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời sẽ di chuyển tiếp. Trụ Lửa sẽ không chịu đựng được điều đó.

...mửa ra ô uest đầy bàn tiệc...

168 Bây giờ lắng nghe. Bây giờ điều này sẽ làm anh em bị sốc chỉ một lát. Hãy lắng nghe. Tôi sẽ đọc Lời. Đây là ai? Đấng tiên tri, Ê-sai.

...mửa ra ô uest đầy bàn tiệc...vì vậy không có nơi nào sạch, chỉ tàn sát lẫn nhau.

169 Đến nhà thờ: những người phụ nữ cắt tóc, cắt tóc ngắn bằng bành, mặc quần đùi, họ đi ra ngoài và nhìn thấy những người đàn ông đi qua đường; họ đang cắt cổ, những cô gái trẻ này muốn nghe người nào đó huýt sáo ngưỡng mộ của những chú chó, hoặc con sói, bất cứ điều gì họ gọi như vậy, anh em biết đấy, “whit-whiw!” Oh, các bạn nghĩ mình đáng yêu, phải không?

170 Còn đàn ông các anh đi trên đường phố, với điều xì gà trong miệng, và một chấp sự trong ban. Anh em trông giống như con bò đực Texas bị cưa sừng. Và rồi anh em nghĩ rằng mình là một người quan trọng. Điều đó hoàn toàn đúng. Hèn chi tất cả các bàn tiệc...Bước tới và dự tiệc thánh, và hành động như một người nào đó quan trọng, rồi gian lận và ăn cắp và nói dối, suốt cả tuần. Có chuyện gì với anh em?

...mửa ra ô uest đầy bàn tiệc...

171 “Ồ, tôi dự Bữa Tiệc Ly của Chúa. Tất nhiên, chúng tôi làm điều đó trong nhà thờ của chúng tôi. Chúa Jêsus phán Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại trong những ngày sau rốt nếu chúng ta dự Bữa Tiệc Ly của Chúa.”

172 Nhưng, “Ai ăn bánh và uống chén cách không xứng đáng, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình, vì không phân biệt Thân của Chúa. Ấy vì cơ đó mà trong anh em có nhiều kẻ tật nguyền và đau ốm, và có lắm kẻ ngủ,” các giáo hội theo hình thức, già cỗi, chết. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã đi ra khỏi anh em. Trụ Lửa không còn ở đó nữa. Anh em phủ nhận sự chữa lành Thiêng liêng. Anh em phủ nhận sự sống lại.

173 “Ồ,” anh em nói, “Ồ, Ngài đã sống lại từ kẻ chết, mang tính cách lịch sử.”Ồ, còn ngày nay Ngài vẫn như vậy thì sao, nếu Ngài đã sống lại từ kẻ chết? Anh em nói, “Ồ, điều đó không phải vậy.” Vậy thì, thế đấy. Anh em có sự phục sinh theo cách của anh em muốn có nó, và Đức Chúa Trời có nó theo cách Ngài muốn.

174 Nhưng, sự việc của nó là, Kinh Thánh đã nói, những gì chúng ta biết đó là Lẽ thật, rằng Ngài sẽ chứng thực cho Lời. “Và những điều này mà Ta làm các người cũng sẽ làm như vậy. Và Ta sẽ ở cùng các người luôn, cho đến tận thế.” “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là những gì Lời đã nói.

175 Bây giờ ngày Sa-bát là gì?

...mưa ra ô ướ đầy bàn tiệc...chẳng có chỗ nào sạch.

Vậy người sẽ dạy khôn cho ai?

Không có kiến thức thế tục; kiến thức thuộc linh!

*Và người sẽ dạy khôn cho ai?...Ngài sẽ khiến cho ai...
hiểu sự dạy dỗ của mình?*

176 “Ồ, chúc tụng Đức Chúa Trời, tổ chức của chúng tôi không tin điều Này. Họ sẽ không đưa lên điều Đó.” ...hãy thận trọng những gì tổ chức của anh em tin. Lời của Đức chúa Trời nói gì về điều đó? “Ồ, à, mục sư của chúng tôi, anh biết đấy, là người có học vấn.”Ồ, tất nhiên. Chắc chắn vậy, có rất nhiều học vấn, họ bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi nó. Thật ra, cho dù anh em có thể nói với họ Lời thế nào đi nữa và họ chỉ đi quanh quẩn và nói, “Ồ, tôi không tin Nó đúng là cách đó.”Ồ, anh em thật ngốc! Hãy để tôi nói cho anh em.

177 Nhìn đây.

...người sẽ khiến ai...biết sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, và...chúng mới thôi bú, và mới lìa khỏi vú.

178 Ngày nọ, một người hàng xóm của tôi đến. Người ấy nói, “Billy à, một mục sư nào đó ở trong thành phố đây, một người trẻ đáng yêu nhất anh từng thấy...” Nói, “Vợ tôi và tôi đang ngồi mặc đồ ngủ, khoảng nửa đêm, và mục sư trẻ tuổi đó chạy vào và ông—ông—ông uống một ít cà phê với chúng tôi và ông đi qua tới nhà hàng xóm khác, và ông bắt tay họ. Họ đang chơi đánh bài, và ông ta ngồi xuống chơi bài với họ.” Nói, “Ồ, ông ấy là người dễ hòa đồng nhất mà anh từng thấy.” Nói, “Ồ, chúng tôi ưa thích ông ta. Chúng tôi sẽ không loại bỏ ông ấy vì điều gì cả.”

179 Tôi đứng đó một chút, tôi nghĩ, “Chà?”

180 Nói, “Ồ, anh không nghĩ mỗi giáo hội đều cần có người như thế à?” Hừ! Tôi không thể trả lời câu đó. Anh ta nói, “Trong một nơi nhỏ bé khác,” nói, “họ đã có một nơi đáng yêu như vậy. Mục sư này và vợ ông ta, những người dễ mến, đi ra và quan tâm đến trẻ em ở đó rất nhiều đến nỗi họ có một—một trường dạy Kinh Thánh.” Và anh ấy nói, “Họ có rất nhiều trẻ nhỏ ở đó, nên nơi này đã chật cứng.” Anh ấy nói, “Ồ, ông ấy có thể kể những câu chuyện nhỏ cho lũ trẻ.”

181 Tôi nói, “Điều đó tốt. Nó thật sự tốt.”

182 Tôi về nhà. Tôi vừa về đến từ Canada. Tôi nghĩ, “Tôi đây. Chao ôi! Mọi người...Chuyện gì đang xảy ra với tôi vậy? Tôi không làm điều đó.” Tôi đi rửa xe. Tôi nghĩ, “Chúa ơi, con đang già đi, và con đây. Con đã chiến đấu. Con đã khóc lóc. Con đã cầu xin. Và bất cứ điều gì con nhận được là sự báng bổ lớn.”

183 Bất cứ điều gì, hãy để cho ai đó nói điều gì đó xấu về anh em, “Ồ, lão già thánh quá máu đó,” điều gì đó như thế.

184 Tôi nghĩ về điều đó. Và một Tiếng đến với tôi, nói, “Những người này ổn thôi, nếu họ đang làm điều đó, nhưng Ta chưa bao giờ kêu gọi con làm điều đó. Ta đã kêu gọi con cầm lấy Gươm và đứng đó như Giô-suê và thách thức, anh em. Không lãng phí thời gian của con với một hiệp hội nào đó hoặc tổ chức giáo hội nào đó, nhưng thách thức ma quỷ. Hãy đứng ở trận tiền, để cho

những gì đúng được tuyên bố đúng, và những gì sai được tuyên bố là sai. Hãy rao giảng Lời và xem ai có đức tin để tin Lời ấy. Đặt nó ra đó.”

185 Tôi phải tăng tốc độ hơn trên chiếc xe đó, hơn mọi lúc, rửa sạch. Tôi nói, “Cảm ơn, Chúa. Cảm ơn, Chúa.” Tôi cảm thấy tốt lúc đó. “Ồn rồi, Chúa ơi, con sẽ giữ nó chặt hơn một chút, và con muốn chết với Nó trong tay con.”

...Ta có thể khiến ai biết sự *dạy dỗ* mình? (Lắng nghe.)

...*mửa ra ô ứ đầy bàn tiệc...*

...*cho chúng là những trẻ con thô bú, và mới lia khỏi vú.*

Bây giờ hãy xem.

Vì phải giềng mối như thế thêm—thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối;...hàng thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia:

Vậy nên Ta sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này.

Ngài đã phán cùng nó rằng, Đây là ngày sa-bát hãy để kẻ mệt nhọc sẽ được yên nghỉ;... này là những lúc mát mẻ cho các người: thế mà họ chẳng chịu nghe.

Vì lời của CHÚA đã đến với họ (Người nào đó đã giảng Nó.) sẽ là giềng mối thêm giềng mối,...thêm giềng mối; hàng thêm hàng,...thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia; hầu cho họ có thể đi, và ngã nhào, và giập nát, và sập bẫy, và bị bắt.

186 Sự Yên nghỉ là gì? Sự Yên nghỉ đến khi nào? Khi nhiều người nói tiếng lạ và môi miệng nói lắp. Nói cả lăm; họ không nói điều gì cả. Họ nói cả lăm. Điều đó xảy ra khi nào? Vào Ngày Lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh đến. Đó là Sự Yên nghỉ: Đức Thánh Linh. Chúa Jêsus phán, “Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, và Ta sẽ cho các người được Yên Nghỉ. Ta sẽ ban cho các người Sự sống, Sự Sống Đời đời,” Zoe, Sự sống của chính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ đến trong anh chị em và là một phần của anh chị em. Ngài sẽ ban cho anh chị em một sự sanh ra và làm cho anh chị em là con trai và con gái.

187 Bây giờ hãy xem. Đó là sự yên nghỉ thứ ba mà Ngài ban cho. Thứ nhất: Đức Chúa Trời đã nhận nó, sau công việc của Ngài. Thứ hai: Y-sơ-ra-ên đã nhận nó, theo luật pháp. Thứ ba: Hội thánh đã tiếp nhận Nó, như một phần của Đức Chúa Trời.

188 Ba là con số của sự sống. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Mỗi khi anh em nhìn thấy ba, nó là sự sống. Hãy chú ý, khi Đức Chúa Trời tạo ra trái đất, vào ngày thứ ba thì đã có sự sống. Bao nhiêu người biết điều đó? [“A-men.”] Ngày thứ ba. Sự sống xuất hiện vào ngày thứ ba của sự sáng tạo.

Ba ngôi: Cha ở trên dân sự, trong một Trụ Lửa; Con là một Người, Đấng đã nói chuyện với mọi người và chuẩn bị cho họ; Đức Thánh Linh là bước thứ ba, mà là Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời ở trong dân sự. Sự sống! Cha, Con...

Sự yên nghỉ, của Đức Chúa Trời; sự yên nghỉ, của Y-sơ-ra-ên; và sự Yên nghỉ, của Hội thánh, việc tuân thủ ngày Sa-bát.

189 Vì vậy, nếu anh em chưa bao giờ nhận được Đức Thánh Linh, cho đến lúc này, anh em chưa bao giờ bước vào sự Yên nghỉ của Đức Chúa Trời. Anh em không cần phải nói, “Ồ, tôi không thể. Tôi muốn hút thuốc. Tôi—tôi thực sự không thể làm điều đó; tôi là Cơ-đốc nhân. Tôi thực sự không muốn uống rượu, nhưng tôi là một Cơ-đốc nhân. Tôi thật sự không thể, không muốn uống, nhưng tuy nhiên tôi cũng thích.”

190 Nếu anh em ham muốn phụ nữ, nếu anh em làm tất cả những điều không tin kính này, anh em chưa bao giờ đạt đến giai đoạn Yên nghỉ đó. Anh em chưa bao giờ vào sự Yên nghỉ của mình.

191 Và khi anh em bước vào sự Yên nghỉ này, anh em nghỉ ngơi khỏi công việc thế gian của mình, như Đức Chúa Trời đã nghỉ ngơi khỏi công việc Ngài. Tại sao? Anh em là một phần của Đức Chúa Trời. Anh em yên nghỉ, Đợi đợi. Thế đấy. Đó là ngày Sa-bát. “Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ lao khổ.”

Ngày nay, Ngài đã định *một ngày nữa,...về sau lâu lắm*, trong một thơ của Đa-vít;...khi các người *nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.*

192 Chỉ một hay hai lời nữa ở đây bây giờ, rồi chúng ta sẽ kết thúc.

Vì người ấy đã vào sự yên nghỉ của Đấng Christ...

Hãy đến cùng Ta, hỡi các người là những kẻ lao khổ và...gánh nặng...

...các người đã nghỉ khỏi các công việc của chính mình, như Đức Chúa Trời nghỉ các công việc Ngài, vào ngày thứ bảy.

Ngày yên nghỉ của anh em có thể là ở năm thứ ba mươi, năm thứ bốn mươi, năm thứ năm mươi, bất kể nó là năm gì đi nữa. Anh em đã ngừng nghỉ các công việc của mình, như Đức Chúa Trời đã nghỉ các công việc của Ngài, Đồi đồi. Anh em không muốn có các thứ của thế gian nữa. Thế gian đã chết với anh em.

193 Bây giờ, câu thứ 11 bây giờ, xem kỹ.

Vậy chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, (không phải nơi này, không phải nơi này, nhưng nơi Đây), hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã.

194 Nó là gì? Trụ Lửa ở đây. Thiên sứ của Chúa ở cùng chúng ta. Ngài đang làm chính những việc giống như Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Và nhiều người ở đây bối rối, nói, “Ồ, à, tôi nghĩ Nó ổn thôi. Điều đó khá tốt.Ồ, tôi nghĩ Nó ổn.” Hãy cẩn thận để anh em không rơi vào cùng cái bẫy của sự không tin đó. Anh em hãy nhận lấy Nó với cả tấm lòng.

195 Hãy xem.

Vì lời của Đức Chúa Trời (không phải giáo lý của giáo hội), lời của Đức Chúa Trời là lời sống động hơn, và linh nghiệm hơn,...sắc hơn gương hai lưỡi, (lắng nghe), thấu vào đến đổi...chia hồn, linh,...cốt và tủy, và...(lắng nghe), và xem xét tư tưởng và những ý định trong lòng.

Đó là gì? Đức Thánh Linh có thể đến và nói, “Người đã làm điều nào đó-nào đó. Và người đã làm điều này và đã làm điều kia. Người có thứ bệnh này, và kia. Nếu người sẽ làm đúng điều này, người sẽ làm điều kia.” Hiểu không? Đấng Phân Biệt những ý tưởng.

196 Và nhiều người nói, “Đó là gì? Ồ, đó là thần giao cách cảm. Ồ, đó là một...Ông ấy là thầy bói.” Hiểu tôi muốn nói gì không? Nó là một thế giới tà dâm, độc ác mà không biết Đức Chúa Trời.

197 “Nó sống động hơn, linh nghiệm hơn, đầy quyền phép hơn gươm hai lưỡi, và phân biệt những ý tưởng và những ý định trong lòng.”

Vậy thì, đó là gì mà biết được những ý định trong lòng? Đức Chúa Trời. Anh em nói, “Ồ, Kinh Thánh nói, ‘Lời của Đức Chúa Trời.’” Lời của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời.

Ban đầu đã có Lời,...Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta...

198 Đức Chúa Trời phân biệt những ý tưởng. Áp-ra-ham đã quay lưng lại, và—và Đức Chúa Trời cũng quay lưng Ngài lại về phía trại. Và Sa-ra đã cười. Và Đức Chúa Trời quay lại, phán, “Điều gì đã khiến Sa-ra cười?” Một Đấng Phân Biệt những ý tưởng trong lòng! Tôi muốn điều đó thấm nhuần một chút.

199 Thế thì khi loại chức vụ đó dấy lên, mà Đức Chúa Trời đã hứa dấy lên trong ngày sau rốt, điều gì đã xảy ra? “Thần giao cách cảm.”

200 Họ chẳng đã gọi Chúa, chính Ngài là, “Bê-ên-xê-bun”? Ngài phán, “Nếu họ gọi Chủ nhà là ‘Bê-ên-xê-bun,’ huống chi họ sẽ gọi các môn đồ của Ngài thế nào nữa?”

201 Tôi yêu mến anh em. Điều đó cho thấy anh em khá quan tâm, anh em không nhất thiết phải đến một tòa nhà có máy lạnh để đến nghe Phúc âm. Anh em đã khá đói để đến một nơi như thế này. Đức Chúa Trời không bao giờ cho phép chúng ta xây dựng bất cứ thứ gì khác ngoài điều này. Chúng ta yêu mến nó cách này. Nó chỉ là một ngôi nhà sơ sài nhỏ bé đã cũ, nhưng đó là cách chúng ta thích nó. Đức Chúa Trời không trú ngụ trong nơi hào nhoáng. Đức Chúa Trời cư ngụ trong sự khiêm nhường. Chúng ta yêu nó như thế này. Chúng ta vui sướng để đến, và anh chị em cũng vậy, đến ngồi trong một—một nơi như thế này. Cho dù trời nóng như thế nào, anh chị em đổ nhiều mồ hôi thế nào trong bộ

đồ mới của mình, trong chiếc đầm mới của mình, điều đó không quan trọng.

Anh chị em đang lắng nghe Sự sống Đòi đòi, đến với Lời Đức Chúa Trời mà biết được những ý tưởng của lòng mình. Trụ Lửa đã bao phủ dân Y-sơ-ra-ên, cũng ở trên đây đêm nay. Tôi có thể thách thức: không một người nào có thể đứng đây dưới quyền năng của Đức Thánh Linh mà không được Đức Chúa Trời tiết lộ ra mọi điều về người đó và nói cho người đó biết mình là người như thế nào. Đúng vậy. Thế đấy.

²⁰² Đó là gì? Đó là gì? Đó cũng chính là Thánh Linh đã dẫn dắt Dân Y-sơ-ra-ên tới nơi yên nghỉ của họ, và họ đã ngã chết vì sự không tin. Anh chị em đừng sa ngã. Đây là cơ hội cuối cùng. Cha, Con, và Đức Thánh Linh, Sự sống đến qua đó.

²⁰³ Sự xưng công bình, Martin Luther, vẫn là một hình thức tôn giáo. Sự thánh hóa...Martin Luther; John Wesley; phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, Sự sống. Sự xưng công bình, là sự tin tưởng; sự thánh hóa, là sự thanh tẩy; Đức Thánh Linh, là sự đầy đầy, Sự sống. Không qua thời đại của Luther; họ đã có Nó trong một hình thức. Không qua thời đại của Wesley; họ đã có Nó ở trong một hình thức. Nhưng đây là thời đại mà khi Đức Thánh Linh đến, chính Ngài.

²⁰⁴ Và nếu anh em chưa nhận được Điều đó, làm sao anh em, anh em có thể tin vào những phép lạ? Anh em phải tin, có Đức Chúa Trời, trong anh em. Anh em hành động như Đức Chúa Trời. Anh em biết như Đức Chúa Trời. Anh em nghĩ như Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói rằng anh em là những “vị thần” nhỏ, không chuyên. Chúa Jêsus đã phán vậy. Vì, anh chị em là một phần của Đức Chúa Trời.

Giống như tôi là một người có họ Branham, và anh chị em dù là ai đi nữa, và bởi vì cha mẹ của anh chị em có cái họ đó. Bản chất của anh chị em hiện có, là bởi vì cha mẹ mình là vậy, bởi vì họ đã sinh ra anh chị em.

Và lý do mà anh chị em tin Chúa, và tin vào những phép lạ, những dấu kỳ và những điều kỳ diệu, bởi vì anh chị em là con trai

và con gái của Đức Chúa Trời. Anh chị em nhận được Sự sống. Sự sống đến trên dòng thứ ba. Được rồi.

²⁰⁵ Khi Chúa Jêsus lên núi, bất cứ nơi nào Ngài đi, Ngài đều dẫn theo Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, ba nhân chứng. Ba là con số của Sự sống. Hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tình yêu thương, sự vui mừng, bình an.

²⁰⁶ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy đi đến cuối chương một cách nhanh chóng, nhanh lên, khi chúng ta đọc.

Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống hơn, linh nghiệm hơn...hơn gươm hai lưỡi,...và phân biệt thậm chí những ý định trong lòng.

Cũng chẳng có vật nào không được biểu lộ trước mặt Chúa: nhưng hết thảy đều...lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại.

²⁰⁷ Thưa anh em, không có một con ruồi nào có thể đậu trên cây sào đằng kia mà Ngài không hay biết. “Mọi thứ đều lộ ra.” Thưa anh em, Ngài biết mọi điều anh đã làm, mọi suy nghĩ lướt qua trong đầu anh em. Đó là những gì Ngài là. Chúng ta tin tưởng Ngài như thế.

Và khi Đức Chúa Trời đến trong chúng ta, và đặt chúng ta trong Hội thánh, Ngài đặt các ân tứ và những điều khác trong Hội thánh, để vận hành Bản thể của Ngài. Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời vô hạn đó, thì Ngài chữa lành người đau. Ngài có thể làm cho kẻ chết sống lại. Ngài có thể làm sạch những người phung, làm cho người mù được thấy. Ngài có thể ban cho những khải tượng. Ngài có thể làm tất cả những điều này, làm việc thông qua Hội thánh của Ngài, bởi vì đó là Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Đó là Hội thánh.

²⁰⁸ Làm thế nào giáo hội đó trở nên Hội thánh, bằng cách gia nhập Nó chăng? Không, thưa quý vị. Bằng một cái bắt tay? Không, thưa quý vị. Bằng phép báp-têm bằng nước? Không, thưa quý vị. Bằng tư cách thành viên? Không, thưa quý vị. Bằng cách nào anh chị em có được Điều đó? “Vì bởi một Thánh Linh chúng ta tất cả đều chịu phép báp-têm vào trong một Thân thể.” Thế đấy.

209 Rô-ma 8:1.

Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào...

“Không phải sự đoán phạt thế gian.” Họ không thể kết tội anh em về điều gì cả.

Cho nên hiện nay...chẳng còn có sự đoán phạt nào cho họ là những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus, mà đã không bước đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh.

210 Thế đấy. Đó là cách để đoán xét Cơ-đốc giáo của anh em. Đó là cách để biết anh em đã bước vào sự Yên nghỉ đó, thế gian không quấy rầy anh em nữa. Chắc chắn vậy. Anh em thấy điều đó, bước đi tránh khỏi nó. Anh em có điều gì đó tốt hơn để suy nghĩ. Thế đấy, “Không có sự đoán phạt.” Đó là cách chúng ta đi vào trong Thân thể.

211 Và anh em được bảo đảm, “Mãi mãi.” Kinh Thánh đã nói vậy. Nhìn qua đây trong Hê-bơ-rơ, chương thứ 10. Ông nói:

Vì nơi những của tế lễ về bò đực và của lễ dâng, chẳng qua là để nhắc cho nhớ lại về tội lỗi đã phạm mỗi năm.

Nhưng còn Người này,...qua một của lễ...

Chúc tụng Danh thánh Ngài!

Vì nhờ dâng chỉ một của tế lễ Ngài đã làm cho được trọn vẹn đời đời...

212 Halêlugia! Không phải cho đến sự phục hưng tiếp theo, mà là *mãi mãi*. “Những sự cũ đã qua đi; và mọi sự đều trở nên mới.” Chúng ta đang bước đi trong Ánh sáng, Ánh sáng đẹp đẽ. Các loài chim hót khác nhau.

213 Đang ngồi ở đây, hãy nhìn vào một người nghiện rượu trẻ này, cách đây khoảng năm năm, tôi tin vậy. Rosella, một người mắt lé, đi trên đường phố Chicago, say xỉn, đi lạng quạng, bước đi trong mọi thứ tội lỗi có thể tưởng tượng, say rượu và mọi thứ mà cô có thể làm. Và một đêm kia, Đức Thánh Linh, sống động hơn và quyền phép hơn gươm hai lưỡi, đã nói, “Hỡi người nữ, cô là một kẻ nghiện rượu.” Halêlugia! Nếu đó không phải là cùng Đức Chúa Trời đã ở đó, biết Sa-ra cười đằng sau Ngài, thì tôi không biết Ngài là gì.

214 Trước khán thính giả với một phụ nữ trẻ khác. Cô ấy đã đến và nhận được, và mang vào ở đó. Nói, “Cô là một con nghiện ma túy.” Thật Ngài phân biệt được những tư tưởng của tâm trí!

215 Và những mục sư truyền đạo quý tộc vĩ đại, đang ngồi đó, những người làm công tác truyền bá phúc âm toàn cầu, ngồi khoanh tay, mặc áo phông, nghĩ rằng chúng tôi không biết họ, giống như họ có thể dự một buổi nhóm như thế mà Đức Chúa Trời không tiết lộ họ là ai. Họ đang ngồi đó, trong một vỏ bọc khác, giả vờ là người nào khác. Đức Thánh Linh biết họ là ai. Và họ ngồi đó, trong thâm tâm, họ nghĩ Đó là thần giao cách cảm. Họ biết về Đức Chúa Trời không hơn một người Hottentot biết về một đêm Ai Cập. Đúng thế. Họ biết Điều đó qua văn tự, nhưng không phải bởi Thánh Linh. “Văn tự làm cho chết, nhưng Thánh Linh ban cho Sự sống.” Chính là nó. Đó là ý tưởng ấy. “Sống động hơn, quyền phép hơn gươm hai lưỡi, một Đấng Phân Biệt những ý tưởng trong lòng.”

216 Hãy lắng nghe. Theo dõi.

Chẳng có vật nào mà không được biểu lộ trước mặt Ngài: nhưng hết thảy đều trần trụi và mở ra trước mắt Đấng...mà chúng ta phải thừa lại với.

Ấy vậy vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn... (Lắng nghe bây giờ; đối với người đau.) ...mà đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã xưng nhận.

217 “Bền giữ,” điều đó không có nghĩa là chỉ cứ làm chứng thôi. Nếu anh em không sống đời sống đó, thì anh em không bền giữ nó; anh em đang sống đời sống đạo đức giả. Anh em...Tốt hơn hết là anh nên nói một cách công khai rằng anh là một tội nhân và quên nó đi. Đừng xưng nhận là một Cơ-đốc nhân, khi đang sống theo điều gì khác; anh em là trở ngại lớn nhất mà thế giới từng có. Nếu anh em là một tội nhân, hãy thừa nhận điều đó và, đi tiếp, đến ngay với Đức Chúa Trời. Nếu anh em là một Cơ-đốc nhân, hãy giữ vững niềm tin mà anh em tuyên xưng, hãy ở lại đó.

218 Bây giờ hãy xem điều này. Tôi muốn thêm điều này trước khi chúng ta rời khỏi.

Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm mà chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta; bèn có...bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội.

Hãy lắng nghe.

Vậy chúng ta hãy vững lòng đến gần với ngôi ơn phước, hầu cho chúng ta có thể được thương xót, và tìm được ơn và để giúp chúng ta trong thì giờ có cần.

Chúc tụng Danh của Đức Chúa Trời!

219 Hãy lắng nghe, hỡi anh em Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran. Anh em sẽ hỏi tôi câu hỏi này, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho người.” Tôi biết. Đó là chỗ anh em anh em luôn luôn tham khảo. Đúng thế. “Một người có thể làm gì hơn là tin vào Đức Chúa Trời?” Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là tất cả những gì người đó có thể làm. Nhưng khi Đức Chúa Trời nhận biết đức tin đó, Ngài ban cho anh em Đức Thánh Linh.

220 “Vậy tôi làm gì, Anh Branham? Tôi hét lên chẳng?” Không cần thiết. “Tôi nói tiếng lạ không?” Không cần thiết. Anh em có thể hét lên và nói tiếng lạ, cả hai, mà vẫn sống như—như một kẻ ngoại đạo, và vẫn ham muốn phụ nữ. Anh em có thể vẫn hút thuốc và uống rượu, và mọi thứ khác. Tôi đã thấy nhiều người nói tiếng lạ, và đi ra ngay và làm công việc bản thủ nhất, gian dối nhất mà tôi từng thấy. Tôi đã thấy họ hét lên, và khóc rơi nước mắt cá sấu, và sẽ ăn cắp bất cứ thứ gì anh em có. Tôi thấy họ đi ra, và quay lại, nhìn mọi cô gái đi qua trên phố. Ủ-m. Đó là một dấu hiệu rõ ràng rằng anh em không có Nó. Đúng thế.

221 Nhưng, hỡi anh em, khi anh em vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, tất cả những thứ đó trở nên chết, và anh em là một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Nếu anh em thấy điều gì đó không ổn, anh em cầu nguyện cho điều đó, “Xin Chúa thương xót.” Và nếu anh em thấy nan đề nào, thay vì đi buôn chuyện, và cố làm cho tình hình tồi tệ hơn, anh em sẽ cố gắng đến với người

ấy để giải quyết nó, và làm cho lắng dịu càng nhanh càng tốt. Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong anh em.

222 Nếu anh em phạm sai lầm thì sao? Anh em phải tuân theo chúng. Nếu anh em mắc lỗi, anh em sẽ nhanh chóng sửa nó lại cho đúng. “Đừng giận cho đến khi mặt trời lặn.” Đó là cách anh em biết mình vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, anh em có được tình yêu thương, sự bình an, sự vui mừng, sự nhịn nhục, sự nhân từ, sự hiền lành, sự kiên nhẫn. Chúng ta có một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm trên Thiên đàng, sẵn sàng cầu thay cho sự tuyên xưng của chúng ta. Đó là gì? Đó là khi Chúa Jêsus quay trở lại với Logos, Trụ Lửa mà đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, ngự trong sự Hiện diện của những điều vĩ đại, nguồn nước, cái móng của những Ánh sáng xuất hiện, bảy Linh trọn vẹn, một Linh trọn vẹn của tình yêu thương.

223 Bây giờ hãy xem. Đầu tiên là tình yêu thương *trọn vẹn*, đó là tình yêu của Đức Chúa Trời, trong sạch và thuần khiết. Điều tiếp theo, đến ở đó, là tình yêu *phileo*, đó là tình yêu mà anh em dành cho vợ và con cái của mình. Tiếp theo, thấp hơn sau đó, là tình yêu *đầy dục vọng*. Tiếp theo là tình yêu *không tin kính*. Và cứ tiếp tục cho đến khi nó trở thành *sự ô uế*, cứ tiếp tục đồi bại, hư hoại.

224 Và mọi thứ có sự bắt đầu, đều có sự kết thúc. Và tất cả những điều đó sẽ được lấy đi ngay lập tức, và không hề nhớ đến nó, chút nào, và sẽ trở lại hoàn hảo, một ngày nào đó. Và cách duy nhất... Anh chị em không thể dừng lại ở đây, nửa chặng đường, và lên *đây*. Anh chị em phải hoàn toàn, tin tưởng luôn, hoàn toàn yên nghỉ trong sự cứu rỗi mà Chúa Jêsus Christ ban cho anh chị em, bởi đức tin.

225 Có một Thần linh thật thà đến từ Đức Chúa Trời. Đó là nguồn, nguồn của Đức Chúa Trời. Đó là sự thật thà. Tiếp theo là người sẽ làm “một điều thiện” cho người lân cận của mình. Tiếp theo là anh chàng, “anh phải theo dõi anh ta.” Tiếp theo là anh chàng, “là một tên trộm.” Tiếp theo là anh chàng, “là một kẻ giết người,” ần náu. Hãy xem nó hư hỏng như thế nào, trên đường đi xuống? Nhưng tất cả những điều đó nói về một sự thật.

226 Đó là những gì tôi nói. Mỗi khi anh em nhìn thấy một người mà...Anh em thấy một cặp đôi đi bộ xuống phố, nói lời yêu thương, có thể họ đã tám mươi tuổi. Điều đó chỉ nói rằng trên Thiên đàng có một cặp vợ chồng trẻ đại diện cho họ, trên Thiên đàng. “Nếu đèn tạm trên đời này đổ nát, chúng ta có một đèn tạm ở đó.”

227 Nếu anh em thấy một người đàn ông lừa dối, ăn cắp, nói dối, chỉ nhớ rằng, phần của anh ta đang chờ đợi trong địa ngục, cho anh ta, nơi anh ta sẽ bị hành hạ trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời và các Thiên sứ thánh, bằng lửa và diêm sinh. Anh ta sẽ bị đày đọa ở đó. Không phải là mãi mãi, anh ta không thể bị đày đọa mãi mãi, mãi mãi không có nghĩa là tất cả, cho mọi lúc. Đời đời là mãi mãi, Đời đời là...không có bắt đầu hay kết thúc. Nhưng *mãi mãi* là “một khoảng thời gian.” Kinh Thánh nói, “Mãi mãi và,” liên từ, “mãi mãi.” Giô-na nói rằng ông đã ở trong bụng cá voi “mãi mãi.” Là một khoảng thời gian.

228 Nhưng, nhìn xem, có một Sự sống Đời đời duy nhất, và đó là Đức Chúa Trời. Và nếu anh em sẽ bị đày đọa mãi mãi, và không bao giờ có thể chết, anh em đã có Sự sống Đời đời. Anh em không thể bị đày đọa mãi mãi...Anh em có thể bị đày đọa trong một trăm triệu năm, trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời và các Thiên sứ thánh, bằng lửa và diêm sinh. Tôi không biết nó được chỉ định trong bao lâu. Nhưng cuối cùng nó cũng phải kết thúc vì nó có một khởi đầu. Và chỉ có Đức Chúa Trời mới có Sự sống Đời đời. “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta,” thì không có sự sống *mãi mãi*, “người đó có Sự sống Đời đời.” Sự sống đó bắt đầu, không có gì ở đây. Nhưng ở trên Đó, Sự sống Đời đời, Zoe, Sự sống Riêng của Đức Chúa Trời đi xuống và ở trong con người, và người đó thì Đời đời với Đức Chúa Trời, và không thể chết. Đó là những gì Lời đã nói.

229 Chỉ cần nghĩ về nó. Có hai Sự sống Đời đời không? Anh em không thể trả lời điều đó, phải không? Có một Sự sống Đời đời, và đó là Sự sống của Đức Chúa Trời. Loại sự sống khác này, cho dù nó là gì, nó sẽ kết thúc. Và bất cứ điều gì có bắt đầu đều có kết thúc. Nhưng bất cứ điều gì không có bắt đầu cũng không có kết thúc. Và Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta Sự

sống Đời đời, không có sự bắt đầu, chúng ta chỉ được tạo thành một phần của Ngài. Và thực sự Sự sống trong chúng ta, không phải do bản chất con người mang đến đây. Bản chất cho chúng ta một tinh thần, nhưng tinh thần đó đã chết, và chúng ta có Thân của Đức Chúa Trời. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

230 Đức Chúa Trời đã là con người không? Chắc chắn vậy. “Chúng Ta hãy tạo ra con người theo hình ảnh của Chính Chúng Ta.” Đức Chúa Trời là gì? Một thân thể thuộc linh, một thân thể. Và có một con người đã được tạo ra như vậy và được đặt trên khu vườn. Nhưng không có người nào để xới đất, theo các giác quan. Rồi Ngài tạo ra con người từ bụi đất, trong đời sống động vật, và con người canh tác đất đai. Và con người đã sa ngã, bởi sự vi phạm. Một cách chính xác. Và Đức Chúa Trời, Đấng Hiển Linh, giáng thế và trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, để cứu chuộc con người.

231 Vì vậy anh em không thể làm gì cả. Quý vị là một tội nhân, lúc ban đầu. Quý vị đang bị định hình trong sự gian ác. Anh em sinh ra trong tội lỗi, đến với thế gian nói dối. Anh em được sinh ra ở đây trên thế giới này bởi ham muốn tình dục của cha và mẹ của anh em. Và anh em hoàn toàn đi địa ngục như có thể được, tôi không quan tâm anh em làm gì. Anh em có thể không bao giờ nói dối, ăn cắp; tuân giữ mọi điều răn, và mọi điều khác; và anh em sẽ đi đến địa ngục, giống như một chim én trở về tổ của nó. Nhưng cách duy nhất để anh em có thể sống lại, là chấp nhận Đức Thánh Linh, Sự sống Đời đời của Đức Chúa Trời.

232 Điều gì đã tạo nên anh em như hiện có? Ban đầu, khi Đức Thánh Linh bao phủ trên trái đất, không có gì khác ngoài những vụ phun trào núi lửa. Một bông hoa Phục sinh nhỏ bé đã xuất hiện. Đức Chúa Trời phán, “Cái đó trông xinh đẹp đấy. Hãy tiếp tục ấp ủ đi.” Những bông hoa xuất hiện. Cỏ xuất hiện. Cây cối xuất hiện. Chim chóc từ trong cát bụi bay ra. Các loài động vật đã xuất hiện. Một người đàn ông xuất hiện.

233 Bây giờ, nó được thực hiện như thế nào? Bởi sự ấp ủ của Đức Thánh Linh, tập hợp những vật liệu này lại với nhau, bở-tạt, can-xi; tạo ra những bông hoa, tạo ra động vật, tạo ra anh em.

234 Và bây giờ, anh em có một sự lựa chọn tự do. Đức Chúa Trời lại ấp ủ anh em, và nói, “Nghe Tiếng Ta không? Đừng cứng

lòng, như trong những ngày nổi loạn.” Ở đây Ngài giảng xuống, giảng Lời.

“Tin Lành được rao giảng cho họ không...đã không có niềm tin vào Nó, vì vậy Nó không có ích gì cho họ.” Họ đã nghe Nó, nhưng họ không tin Nó.

²³⁵ Đức Chúa Trời giảng xuống. Ngài đã cho họ thấy một Trụ Lửa. Ngài đã cho họ thấy bởi vị tiên tri của Ngài, bằng những dấu kỳ và phép lạ, Ngài đã ở cùng ông. Họ không tin Điều đó.Ồ, họ thích nhìn thấy những điều kỳ diệu. Họ thích nghe nhà tiên tri. Nhưng đối với việc tin Nó, thì họ không. Đời sống của họ đã chứng minh họ không tin.

²³⁶ “Bây giờ,” Ngài phán, “các người đừng sa ngã theo gương của kẻ không tin.” Bởi vì trong ngày sau rốt này, đối với hội thánh dân Ngoại, Đức Chúa Trời lại xuất hiện; cùng một dấu hiệu, cùng một phép lạ, cùng một Trụ Lửa đó, đã được xác thực, chứng minh. Chúng ta đừng cứng lòng và rơi vào sự cám dỗ ngoài kia, về sự không tin, vì chúng ta sẽ thối rữa trên mặt đất này và điều đó sẽ chỉ thế thôi.

²³⁷ Và khi Đức Thánh Linh gõ vào lòng anh em, [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] “Rất lâu sau này, khi các người nghe Tiếng Ta, đừng cứng lòng.” Phán, “Hỡi con của Ta, đây là Lẽ thật.” Đừng nhìn vào sứ giả. Hãy lắng nghe Sứ điệp. Hãy tin Nó. “Các người chớ cứng lòng, như trong những ngày nổi loạn.”

²³⁸ Khi người đó nghe Tiếng của Ngài, “Chớ cứng lòng.” Thế thì anh em nói, “Vâng, lạy Chúa, con tin.” Rồi anh em đi vào Sự sống, Đức Thánh Linh đến trong anh em. Linh cũ của anh em chết đi, mà khiến anh em ham muốn và ghét bỏ, và sự gian ác và thù hận, và—và ghét bỏ và tất cả những thứ này, chết đi. Và anh em trở nên tràn ngập tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, yên nghỉ. Cho dù có bao nhiêu cơn gió thổi, mọi thứ vẫn ổn.

Neo tôi giữ chặt vào thấu trong màn.
Dầu gập giông tố phong ba kinh thiên,
Neo tôi giữ chặt vào thấu trong màn.

Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối;
Mọi chỗ đứng khác là cát lún trôi.

239 Thế đấy. Eddie Perronet, khi ông viết bài hát nổi tiếng đó. “Mọi chỗ đứng khác,” mọi giáo phái, mọi tín điều, mọi giáo lý, đều tàn lụi. Đấng Christ!

Anh em nói, “Ồ, tôi biết Kinh Thánh.” Chúng ta không có Sự sống bởi biết Kinh Thánh.

“Tôi biết giáo lý vấn đáp của tôi.” Chúng ta không có Sự sống bởi việc biết giáo lý vấn đáp của mình.

“À, tôi là một Cơ-đốc nhân.” Chúng ta không có Sự sống bởi vì sự tuyên xưng Cơ-đốc giáo.

240 Anh em có Sự sống bởi biết Ngài. Biết Ngài, anh em có Sự sống. “Thế thì anh em vào sự Yên nghỉ của Ngài. Anh em nghỉ các công việc của mình, như Đức Chúa Trời đã nghỉ các công việc của Ngài.” Anh em được dựng nên là con trai của Đức Chúa Trời, một kẻ dự phần của Đức Chúa Trời. Và nếu điều đó—nếu Đức Thánh Linh đó nài nỉ anh em, và anh em nài nỉ lại và nói, “Vâng, lạy Chúa,” hay thủ thỉ.

241 Thì thầm, “Hãy đến cùng Ta, hơi những kẻ mệt mỏi và nặng gánh ưu tư. Ta sẽ cho các ngươi được Yên nghỉ.”

242 Và anh em nói, “À, tôi còn trẻ. Tôi có...Ồ, mục sư của tôi không...Tất cả điều tôi phải làm...” Hiểu không? Anh em sẽ không bao giờ tìm thấy Nó.

243 Nhưng khi anh em nói, “Vâng, lạy Chúa. Con nghe Tiếng Ngài. Con không cứng lòng. Con không quan tâm, Chúa ôi, Ấy là Lời Ngài và con tin Ngài. Xin nhận lấy con Chúa Jêsus ôi. ‘Thật như con đây, không cách chi bào chữa đâu, chỉ Huyết của Ngài đã đổ thay con. Và ở đó con sẽ hứa, “Con sẽ tin.” Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, con đến.”’ Hãy đặt tay của anh em lên đầu Ngài đang hấp hối, thưa rằng, “Lạy Chúa, con là kẻ tội lỗi, và Ngài đã gọi con.”

244 “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta, và Ta sẽ cho họ sống lại ở những ngày sau rốt.”

245 “Vâng, thưa Chúa, con đến. Con không cứng lòng, như họ đã làm trong sự nổi loạn, con thực sự tin.”

246 Thế thì Ngài làm gì? Ngài ban cho anh chị em Sự sống của Ngài, Zoe, Sự sống Đời đời. Và điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Trời

có thể mang chúng ta ra khỏi bụi đất, nơi chúng ta đến từ...Chúng ta đã đến từ cát bụi phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Mọi thứ các bạn nhìn thấy, đều đến từ cát bụi. Điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Trời có thể tạo ra cho tôi những gì tôi có như ngày hôm nay, mà không có bất kỳ lựa chọn nào; chỉ vì mong muốn của Ngài là tạo ra tôi, và ban cho tôi cơ hội đối diện với Đồi Sọ và đưa ra quyết định của mình; và tôi đã quyết định và tin vào Ngài; huống chi Ngài sẽ khiến tôi sống lại nữa! Nếu Ngài tạo cho tôi như tôi hiện có, mà không có sự lựa chọn, thì tôi nhận một sự lựa chọn và đã nhận lấy Ngài vào trong tôi; khi Ngài đã đặt tay Ngài bởi chính Ngài, mà thề với chính Ngài, rằng Ngài sẽ khiến tôi sống lại vào ngày sau rốt. Tôi sẽ an tâm yên nghỉ.

247 Tôi có sự Yên nghỉ, không phải vì tôi thờ phượng vào Chúa nhật, không phải vì tôi thờ phượng vào ngày sa-bát. Điều đó không có gì liên quan với nó. Tôi thờ phượng vì tôi đã bước vào sự bình an và sự Yên nghỉ của Ngài: sự bình an, sự yên nghỉ, tình yêu thương, sự vui mừng. Hãy để những cơn bão bay đến; neo tôi giữ chặt.

248 Anh em có kinh nghiệm đó, tối nay không, bạn bè của tôi đang ngồi ở đây trong đèn tạm nóng nực này? Các bạn đã không đến để nghe tôi. Không. Các bạn đến để nghe Lời. Hãy lắng nghe, thưa bạn bè của tôi.

249 Bây giờ nếu anh em không có sự Yên nghỉ đó, anh em có thể tìm thấy Nó ngay bây giờ. Anh em không cần phải đến trên đây tại bàn thờ. Hãy ngồi ngay vị trí của mình. Hãy chân thành, và nói, “Đấng Christ ôi, xin phán với lòng con. Con biết trời nóng. Con—con toát cả mồ hôi, đổ mồ hôi. Con kinh khủng. Nhưng, Chúa ơi, thật ra, con có thể sẽ đổ mồ hôi vì đau đớn, đau đớn hơn thế này, trước sáng mai.”

Và bác sĩ có thể lắc đầu, nói, “Đó là một cơn đau tim. Anh ấy đã đi rồi.” Rồi điều gì?

250 Lúc đó thì sao? Khi Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì sao? Anh em đã nghe bài hát đó, *Lúc Đó Thì Sao?* “Khi những người từ chối Sứ điệp, sẽ được yêu cầu đưa ra lý do, lúc đó thì sao?” Lúc đó thì sao? Hãy suy nghĩ về điều đó bây giờ, thật sâu sắc.

251 Trong khi chúng ta cúi đầu, hãy suy nghĩ về điều đó.

Khi người mà đang từ chối Sứ điệp này tối nay,
Sẽ được yêu cầu đưa ra lý do, lúc đó thì sao?

Lúc đó thì sao? Lúc đó thì sao?

Khi Cuốn Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì
sao?

Khi những người mà đang từ chối Sứ điệp này
tối nay,

Bạn sẽ được yêu cầu đưa ra lý do, lúc đó thì
sao?

252 Lạy Cha Thiên thượng, tất cả điều này nằm trong tay Ngài giờ này. Đây là ngày Sa-bát thực sự được đặt ra trước mặt dân sự. Đây là Thiên sứ của Chúa, trong vài năm qua, đã làm vang dội khắp thế giới. Các nhà phê bình và mọi thứ khác đã, cố gắng lên án Nó. Nhưng, mỗi lần, Ngài đều chứng minh chính Ngài là Đức Chúa Trời.

253 Thế giới khoa học, thế giới giáo hội; họ có bị mù không, Chúa ôi? Có thể có một người ở đây đêm nay muốn nhận được thị lực của họ, để bước đi tiếp, và không thử Đức Chúa Trời, như trong những ngày nổi loạn; không cố thử Ngài, bằng cách tốt đẹp vào Chúa nhật, hoặc giữ một ngày nào đó, hoặc một tín điều nào đó, hoặc thuộc về một giáo hội nào đó. Nhưng muốn đi ra và chịu phép cắt bì, bằng tấm lòng, và lãnh nhận Đức Thánh Linh. Và họ muốn có Ngài. Giờ đây bằng đức tin, họ đang cố gắng tiếp nhận Ngài vào lòng. Họ đang cố gắng tìm kiếm ân điển với Ngài, Chúa ôi.

254 Ồ, họ có thể đã nói tiếng lạ. Họ có thể đã hét lên. Họ vẫn có tính khí như cũ. Họ vẫn có ác ý như cũ. Họ vẫn nói tục và nói chuyện, và làm những điều họ không nên làm. Họ không muốn điều đó, Chúa ôi. Lúc đó thì sao, khi Cuốn Sách vĩ đại đó được mở ra, có ghi, “Người như vậy sẽ không vào Vương Quốc”? “Vây các người hãy trở nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Bất cứ điều gì không trọn vẹn sẽ không đi vào. Họ hoàn toàn tin tưởng, tối nay, vào người bị đóng đinh không? Nếu không, lạy Chúa, xin cho họ nói một tiếng “có” Đời đời đó ngay bây giờ.

255 Hãy nói, “Lạy Chúa, con...Không có cảm xúc, nhưng con chỉ cảm thấy Điều gì đó sâu thẳm trong lòng mình, điều gì đó đang nói với con, ‘Con có thể làm được ngay bây giờ, bởi ân điển của Ngài.’ Và bây giờ con đang tiếp nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân con. Con—con đang từ chối tất cả mọi thứ của thế giới, và con muốn bước vào sự Yên nghỉ của Ngài. Và con tin rằng con đang làm điều đó ngay bây giờ. Con tin rằng Đức Thánh Linh đang đưa con đến ngay nơi đó.”

256 Trong khi mọi người cúi đầu. Có ai cảm thấy cách đó ngay bây giờ không? Hãy giơ tay lên, “Đức Thánh Linh bây giờ đang đưa tôi vào một nơi mà tôi sẽ không thể tả được nữa.” Xin Chúa ban phước cho bạn. “Tôi sẽ không làm những việc này. Sự nóng nảy của tôi đã biến mất. Tôi có thể sống trong sự bình an và vui vẻ và nhịn nhục, từ bây giờ trở đi. Tôi tin Đức Chúa Trời đang phán với tôi ngay bây giờ, rằng tôi có thể làm điều đó kể từ giờ này, bởi ân điển của Ngài.” Các bạn muốn giơ tay không? Xin Chúa ban phước cho các bạn. Xin Chúa ban phước cho cô gái trẻ. Còn người nào khác không? “Bây giờ tôi tin.”

257 Đừng thử thách Ngài, như trong ngày nổi loạn. Đừng nghĩ vì chúng ta đi nhà thờ vào Chúa nhật, hay giữ ngày sa-bát. Phao-lô nói, “Anh em còn giữ ngày hoặc giữ tháng, hoặc vân vân, tôi lo cho anh em. Luật pháp chỉ là cái bóng về những điều tốt đẹp ngày đến, chứ không có hình thật của sự vật, nên không bao giờ có thể làm cho người thờ phượng trở nên trọn vẹn được.” Nhưng Chúa Jêsus Christ làm cho anh em trở nên trọn vẹn, trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời. Ngài xóa bỏ tội lỗi của anh em, xóa bỏ sự đoán phạt khỏi anh em, ban cho anh em tình yêu thương và sự vui mừng của Ngài.

258 Các bạn có muốn vào sự Yên nghỉ bây giờ không? Người nào khác đưa tay lên, nói, “Tôi đã làm điều đó.” Xin Chúa ban phước cho cô, cô gái trẻ, ở trên đây bên trái của tôi. Xin Chúa ban phước cho người đàn ông ngồi bên phải tôi. Đi vào sự Yên nghỉ của Ngài, hãy suy nghĩ về điều đó ngay bây giờ.

259 Hãy cầu nguyện, “Thật như tôi đây, Chúa ôi, không có chi bào chữa đâu; tôi không tốt. Không có gì tôi có thể dâng cho Ngài, chỉ ngoài cuộc đời đầy tội lỗi, già nua, mệt mỏi của tôi. Ngài có tiếp

nhận con không? Thanh tẩy con không? Làm con an tâm không? Bởi vì, con đã hứa con sẽ tin. Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, con đang đến. Tôi đến bây giờ, tin rằng bây giờ tôi đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Bởi vì, ngay tại chỗ ngồi của con đây, con đã tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của con và con cảm thấy bình an trong lòng.”

260 Năm người giơ tay. Còn người nào khác, mà cảm thấy cách đó, người muốn giơ tay lên? Nếu quý vị không phải là Cơ-đốc nhân, hãy tin nhận Ngài ngay bây giờ.

261 Nếu quý vị tuyên bố là Cơ-đốc nhân, và quý vị lại không phải loại đó, quý vị vẫn là tội nhân, cho dù quý vị—quý vị đã sống cuộc đời nào, hoặc quý vị cố gắng làm gì cho chính mình. Những gì quý vị làm không được chấp nhận. Điều quan trọng là những gì Ngài đã làm. Sự công bình của riêng quý vị sẽ không được chấp nhận. Nếu bạn bỏ thuốc lá chỉ vì bạn đã nói, “Ồ, tốt hơn là tôi nên bỏ thuốc lá bởi vì tôi tuyên xưng Cơ-đốc giáo.” Đức Chúa Trời không chấp nhận điều đó. Nếu các bạn bỏ ham muốn phụ nữ, chỉ vì các bạn bắt bản thân mình làm thế, Đức Chúa Trời không chấp nhận nó. Đó là điều gì đó mà các bạn làm. Đó là những việc làm. Chính ân điển đã cứu các bạn. Có phải Đức Chúa Trời đã đến với các bạn và lấy đi toàn bộ điều đó ra khỏi các bạn không? Đó là điều kế tiếp.

262 Các bạn nói, “Tôi đã gia nhập giáo hội, và vì vậy tôi phải bỏ những thứ này.” Đức Chúa Trời không chấp nhận điều đó hoặc bất cứ điều gì các bạn có thể dâng. Ngài chỉ nhận những gì Đấng Christ ban cho. Ngài ban cho các bạn Sự sống Đời đời, và lấy nó ra khỏi các bạn. Các bạn có muốn tiếp nhận Nó không?

...ngoài biển hoang dại, đây bão tố,
 Hãy đến, thả neo linh hồn của bạn trong cảng
 Yên nghỉ,
 Và nói, “Người yêu của tôi là của tôi.”

Tôi đã neo linh hồn mình...

Được rồi, anh chị em có thể ngừng đầu lên. Sứ điệp kết thúc bây giờ. Chúng ta hãy cứ thờ phượng giờ này.

Tôi sẽ không còn chèo thuyền trên biển cuồng
 nộ nữa;
 Bao có thể quét qua vùng sâu đầy bão tố, hoang
 dại,
 Trong Chúa Jêsus tôi mãi mãi được an toàn.

263 Bây giờ, mọi người ở trong sự thờ phượng.

Tôi đã neo linh hồn tôi trong cảng Yên nghỉ,
 (ngày Sa-bát)
 Tôi sẽ không còn chèo thuyền trên biển cuồng
 nộ nữa;
 Bao có thể quét qua vùng sâu đầy bão tố, hoang
 dại,
 Trong Chúa Jêsus tôi mãi mãi được an toàn.
 Xin chiếu sáng tôi,...

Cứ để bản thân thư giãn. Nhắm mắt lại. Cảm thấy Thánh Linh
 êm dịu không? Đó là sự thờ phượng. Sự điệp đã chấm dứt. Đây
 là sự thờ phượng.

Xin để ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng
 tôi,
 Ôi xin chiếu sáng tôi, Ôi Chúa, xin chiếu sáng
 tôi,
 Ôi xin để Ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng
 tôi.

264 Bao nhiêu người cảm thấy thực sự dễ chịu? Hãy giơ tay lên.
 Linh êm dịu, khiêm nhu đó, là vậy Đó.

Được giống như Chúa Jêsus, giống như Chúa
 Jêsus,
 Trên đất tôi khao khát được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình của tôi từ trái đất đến
 miền Vinh hiển,
 Tôi chỉ muốn được giống như...

Cứ thờ phượng.

HÊ-BƠ-RO, CHƯƠNG BỐN VIES7-0901E

(Hebrews, Chapter Four)

LOẠT BÀI SÁCH HÊ-BƠ-RO

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 1 tháng Chín, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org